

Nr. 6 (30)
JŪNIJS 2004

Dundadadznieks

Dundagas pagasta padomes izdevums

2. lpp. Četrkājainie draugi un mēs.
4. lpp. Ciemā esot vāji dzēruši...
5. lpp. Pavērsiens sociālajā darbā.
6. lpp. Jānis Apsītis: “Manī ir saulgriežu sajūta.”
7. lpp. Par laimi, Dievs daudz jautā. Izlaidumu laiks.

Ievlejas zied un līgo

Pēdējā gadsimta ceturksnī daudz kas ir mainījies. *Ievlejas* ir skaists paraugs, kā zināmā mērā neatkarīgi no sabiedrības turīguma, no īpašuma formas maiņas un tautā valdošā noskaņojuma kaut kas var plaukt un zelt — kā puķe pagasta mundiera pogcaurumā. Ceļojumā laikā un pa *Ievleju* mazdārziņiem aicināju *Ināru Čaunāni* un *Birutu Kīnčusu*.

Sākums. Apvedceļa vietā

I.Č.: — Tur, kur tagad atrodas mūsu mazdārziņi, bijis paredzēts apvedceļš. Bet to neļāva izbūvēt. Tad toreizējais izpildkomitejas priekšsēdētājs Arnolds Vērdiriņš izkārtoja vietu mazdārziņiem. Katrs gabaliņš — 600 kvadrātmtru. Interese bija liela, cilvēki rakstīja iesniegumus. Enerģiska bija pirmā priekšsēdētāja Elga Vesele. Viņa iekārtoja ūdensvadu.

B.K.: — Es arī uzrakstīju iesniegumu un dabūju zemi. Bet īsti nesa-pratu, ko ar to iesākt, un atdevu. Tagad tur esmu atkal — piekto gadu.

I.Č.: — Mums bija jāievēro noteikumi. Visām dārza mājiņām vajadzēja būt ar projektiem. Nedrīkstēja būt elektrība. Kad Vērdiriņš pats dabūja gabaliņu mūsu ielā, tad viņš panāca, ka līdz viņa mājiņai ievēl elektrību. Tā mēs, kas bijām tajā līnijā, tikām pie elektrības. Ūdens gan nevienam netrūkst. Jāmaksā tikai pieci lati sezonā.

Prieks pašiem un citiem

B.K.: — Cik daudz cilvēku iziet caur Ināras dārzu! Kā viens prom, tā otrs klāt. Skolas bērniem ir ko redzēt — tur skraida pieradināti zaķi, cūciņa, zied dažādas puķes. *Ievlejas* ir mūsu kopība. Bieži sapulcējamies uz tēju vai kafiju. Mūsu vidū ir zvejnieki, kas atved zivis, tad kopā cepam butes. Vietējais bitenieks allaž cienā ar pirmo medu. Visiem labi.

Un skaistais *Ievleju* saietu laukumiņš *Pie avota!* Ināra ir ļoti čadīga. Ir doma uzbūvēt šūpoles. Drusku gan bail — ja naktu vairāk ļaužu, varbūt sāktu lauzt.

Miera osta.

Vismaz pagaidām

I.Č.: — Demo-lējuši ir tikai vienreiz. Kad puikas nāk zemenēs vai kādu rabarberu nošķin, to es par pārkāpumu neuzskatu.

B.K.: — Zinām, ka magones nedrīkst audzēt, bet kādreiz jau izaug. Nu, ja nāk pār žogu viens ar nazīti rokās pie magones — lai nāk, nogriezīs un aizies. Tagad ir posts ar metālu, jo netālu atrodas uzpirkšanas vieta.

■ Ziedu ugunskurs.

Foto no I. Čaunānes albuma

Kopš 1981. gada zeļ un plaukst *Ievleju* mazdārziņu kolonija. *Ievlejām* ir savs karogs un tradīcijas, tas ir dzīvesveids 103 dārziņu saimniekiem. Tā ir sakopta 6,5 ha teritorija gandrīz pašā Dundagas centrā.

I.Č.: — Visumā mums tomēr ir mierīgi.

Ievlejas — pavisam

I.Č.: — Ir tādi, kas katru sestdienu un svētdienu no Rīgas brauc rušināties savā pleķīti, — dārziņš palicis mantojumā. Daudzi vasarā dārza

Paražas

I.Č.: — Kad sasniedzām *pilngadību*, 2002. gadā, Vērdiriņas kundze pati izšuva *Ievleju* karogu. Tas glabājas pie manis. Uzstādījām mastu, rīkojām karoga atklāšanas svētkus. Uzvelkam uz Jāņiem, rudenī — Ražas

Redaktora ziņa

Jautāsim!?

Ir tāda apbružāta anekdote. Bērns, iedams pa pludmali, tik ilgi *krīt uz nerviem* vecmāmiņai (mammai, tētim) ar nebeidzamajiem jautājumiem, līdz pieaugušais neiztur un atcērt: “Ja tu man vēlreiz vaicāsi “kāpēc?”, es tevi iemetīšu jūrā!” Bērns tūdaļ atkārt: “Kāpēc?”

Anekdote īstenībā ir skumja. Mūs, pieaugušos, raksturo nejautāšana. Reizēm nejautājam tāpēc, ka baidāmies, reizēm tāpēc, ka esam zaudējuši zinātkāri. Savukārt, klausoties līdzilvēku teiktajā, bieži vien nesadzirdam jautājumus.

Domās pārlapojot šo avīzi, kas iznāk pēc Jāņiem (jo pagasta padomes sēde notika mēneša otrajā pusē), nevilšus secināju: diezgan daudz jautājumu! Par jautājumiem runā un tos uzdod mūsu luterāņu

draudzes mācītājs. Jautājumi izskanēja arī šīs draudzes dienās. Jautājumi kvēl kādas devītās klases beidzējas pārdomu rakstā. Savukārt es pats, iztaujādams sarunu biedru Jāni Apsīti, pretī saņēmu atbildes, kas atkal rosina jaunus jautājumus...

Domāju, ka avīzes uzdevums nav tikai saklausīt gaisā virmojošos jautājumus un lūkot tos skaidrot, bet arī jautāt pretī. Jautāsim sev un citiem!

Es jautāju, tātad es esmu.

Alnis Auziņš

Nākamreiz tiekamies augusta numurā!

Taišnes uz Jāņiem

Gait Jāņš nav jok liet, un paš to svētk svīnšēn vien otar tā samoc, ka peic tam nevar attaptēs kād nedēļ.

Uz Jāņiem taisēs viss. Cits cep rauš, tais sier, cits brūve āl, cit sa-poš māj un sētsvīd, sagāde meijs, jāņzāls, pin kroņs.

ballē un vēl lielākos pasākumos. Tagad arī dāņu viesus uzņemam. Dāņi mums sūta puķes.

B.K.: — Pirmajos rudens svētkos izdomājām ķirbju balli. Kā visi vēla savu ražu! Katreiz rīkojam izstādi. Esam taisījušas kompozīcijas. Ārija Lagzdiņa ir slavena ar dabas veidojumiem. Tradicionāls ir ziedu uguns-kurs uz Jāņiem, ko Ināra veido kopā ar trim četrām meitenēm.

I.Č.: — Draudzējāmies ar *Lauciņu* mazdārziņu dārzkopjiem. Katru gadu apmeklējam Elgas Veseles atdu-sas vietu Sumburu kapos.

Saieta vieta *Pie avota*

B.K.: — Vairāk nekā piecus gadus mums ir skaista saietu vieta. Agrāk tur bija izgāztuve, kas reizi par visām reizēm bija jālikvidē. Nošķūrējām visu līdzenu, bet dejas laukums vēl sēžas.

I.Č.: — Divreiz gadā taisām svētkus — uz Jāņiem un Ražas balli. Pār-svarā ierodas no dārziņiem. Šoreiz sagadījās, ka sen aizrunātā kapela izrādījās skaitliski kuplāka. Dabūju meklēt papildus ballētājus. Labi vien ir. Lai prieks arī invalīdiem.

Kā Donkihots ar dzirnavām?

I.Č.: — Daudz netrūkst, lai piedalītos valsts skatē, ja tāda būtu. Vajadzētu vēl tikai skaistu žogu apkārt. Kur vēl tagad tik sakopti dārziņi?

B.K.: — Viegli gan neiet. Vajadzētu vēl sakopt visu upes krastu līdz attīrīšanas iekārtām, bet cilvēki nenāk uz talkām.

I.Č.: — Tur, kur kādreiz atradās dzelzceļš, bija izgāztuve. To likvidēja. Cik maisus ar stikliem aizvedām! Gar avotiņu bija tikai stikli un plast-masas pudeles. Kopā iztīrījām alu upes krastā. Tur arī meta atkritumus, stiklus, zarus. Cilvēki redz, ka ir mulķi, kas tīra un tīra, un galu galā

vairs tā nemet.

Varbūt kādam šķiet, ka es gribu izlekt. Vēlos tikai sakopt! Vārtnus taču var nokrāsot, sētu var pielabot.

B.K.: — Grūti cilvēkus iekustināt. Rosīgo atbalstītāju ir maz, kādi desmit varbūt.

I.Č.: — Arī viens ir karotājs, desmit — jau komanda. Mūsu ielā ir sagadījušies čakli dārzkopji, kas sa-protas no pusvārda.

B.K.: — Labi, ka pamazām ienāk jauni dārzkopji, piemēram, Ilze Pirvita, Iveta Dzērve.

Dažas sadzīves ķibeles

B.K.: — Tā visa ir pašvaldības zeme, no kuras savulaik attiekusies Gunāra Laicāna sievasmāte. Bet gabaliņi kā jau privātpašuma laikmetā, kā daudzdzīvokļu mājā. Ir privātīzēti, ir tādi, kas nomā.

I.Č.: — Es arī netieku līdz privātīzācijai, maciņš par seklu.

Mums nav ne konta, ne biedru maksas. Nevaram saukties par dārzkopības sabiedrību. Esam *Ievlejas* — un viss.

Ieteikumi

B.K.: — Sievas ļauj ar izkaptīm, Ināra no pensijas sakrājusi naudu plāvējam ar motoru. Platības ir lielas! Mēs sakopjam arī pagasta teritoriju. Varbūt pašvaldība kādreiz varētu mums izlīdzēt ar degvielu? Bijušajai dzelzceļa malai arī jābūt skaistai. Tur ved ceļš uz kapiem, bet mala ir nolaista.

I.Č.: — Žēl, ka nav vairs konkursa par sakoptāko sētu. Vērtēšana rosina un liek sasparoties. Čaklajam nav ko zaudēt. Kas neko nedara, tam labi, ja nekas tāds nenotiek.

Alnis Auziņš

Līgo Dundagā

Lēni nāk un ātri pāiet. Tā var teikt par visiem svētkiem. Arī par Jāņiem. 23. jūnija vakarā, kad svin visi un visur, Dundagas parkā mums bija savs Līgo pasākums. Ievada daļā uzstājās jauniešu deju kolektīvs *Dejotprieks* no Rīgas. Kad dejotāju koncerta vidū vakara vadītāja aicināja uz skatuves uzkāpt Jāņus un Līgas, lai sveiktu viņus, starp vietējiem iedzīvotājiem atra-

dās tikai viens Jānis. Vēl viens Jānis un viena Līga atradās dejotāju vidū. Dejotājiem piepalīdzot, viltus Jāņi un Līgas cits citu apdziedāja.

Pēc tam vakars turpinājās ar zaļumballi. Ballē līgotāji izturēja līdz pašām beigām, spītējot lietum, ka nakts vidū atcerējās, ka ir taču Jāņi. Bet tas jau nekad nevienam nav traucējis kārtīgi nolīgot (par laimi, mūsu pusē bez lieliem negadījumiem).

Una Upīte

Skaidro lietpratējs

Par četrkājainajiem draugiem

Suņi un kaķi, īpaši pagasta centrā, ir mūsu dzīves īstenība un arī raīžu iemesls. Par suņu un kaķu turēšanas noteikumiem (sk. arī tālāk), par trakumsērgas bīstamību un citām svarīgām lietām atgādina veterinārārsts **Vilmārs Zakars**.

Diemžēl joprojām neapzināmies trakumsērgas bīstamību. Nesen Dau-gavpilī viens cilvēks nomira no tra-kumsērgas. Pēc tam gan iedzīvotāji itin kā atmodās un sāka dzīvniekus vakcinēt.

Jāvakcinē suņi, kaķi, arī seski, ja tādi ir. Būtībā lielākās briesmas draud no kaķa. Pirmkārt, tāpēc, ka tieši kaķis klimst apkārt. Ķerdams žurku, kas bijusi saskarsmē ar traku lapsu, kaķis pats var saslimt. Otrkārt, cilvēki domā šādi: ja suns iekož, tad jāiet pie ārsta, ja iekož kaķis — tad ne. Aplami! Tra-kumsērgu tāpat var dabūt!

Zemnieku saimniecībās dzīvniekus parasti vakcinē, jo citādi tās nedabū atļauju produkcijas pārdošanai (pašiem tikai jāuzrauga, kad pagājis gads un vakcinācija jāatkārto), toties centrā apmēram 80% suņu un kaķu nav vakcinēti.

Pērn rajonā bija zināmi 165 tra-kumsērgas aizdomu gadījumi, Dunda-gā 22, to skaitā 4 lapsas un 2 jenoti. Šogad 60 rajonā, 7 Dundagā — 1 kaķis, 4 suņi (divi nevakcinēti), 1 briedis un 1 lapsa.

Deviņdesmito gadu beigās Dundagā daudzdzīvokļu mājas trešajā stāvā bija

traks kaķis. Kastrēts, bet uz trim die-nām bija pazudis. Jāuzsver, ka slimību pārnēsā arī lapsas, kas barības meklē-jumos tagad bieži pienāk tuvu cilvēku dzīvesvietai.

Līdz šim pote pret trakumsērgu izmaksāja aptuveni no Ls 1,50 līdz Ls 3,00, bet izmaksas varētu nedaudz pieaugt. **Dzīvniekus drīkst vakcinēt Agita Zakare un Indra Baumanē. Veterinārārstes vai nu jāaucaicina pie sevis uz mājām, vai nu jāatved, vai arī vakcinējamie dzīvnieki jāaizved pie veterinārārstēm.** Viņu pienākums ir, pirmo reizi potējot dzīvnieku, iz-rakstīt vakcinācijas grāmatiņu. Īpaš-niekam, ejot pastaigā ar suni vai vedot to automašīnā, grāmatiņa jāņem līdzi. Ja notiek negadījums un suns kādam iekož, tad jāparāda grāmatiņa (sunim gan tik un tā zināms laiks būs jāpava-da karantīnā). Te jāpiebilst, ka rajonā pērn zināmi 140 sakošanas gadījumi, mūsu pagastā — 15.

Der apsvērt arī šādu iespēju: ie-priekš izziņotos laikos potējamos dzīvniekus atved noteiktās vietās. Kolkas pagastā tā notiek, iedzīvotāji ir atsaucīgi. Baidos, ka pie mums atsau-cība nebūs tik liela, bet izmēģināt var.

No pašvaldības gribētu sagaidīt pretimnākšanu klaiņojošo suņu un kaķu ķeršanā. Viena iespēja ir slēgt līgumu ar Janvāriem. Viņiem ir ķērāji, īpašas šautenes iemidzinošu lādiņu šaušanai un novietne Talsos. Otra ie-spēja — darīt to kādam apmācītam pašvaldības darbiniekam. Būtu jāat-rod uzturēšanās vieta kādiem pieciem dzīvniekiem tepat pagastā. Ja noķer-tais suns (gandrīz visiem ir īpašnieki!) saimniekam ir mīļš, viņš to sameklēs un arī samaksās par noķeršanu, iemi-dzināšanu, uzturēšanu, ārstēšanu, atblusošanu utt. Tā būtu laba mācība citiem. Taču īpašā šautene vien maksā ļoti dārgi. Tā kā pašvaldībai drīzāk jāsadarbojas ar Janvāriem.

Jāatgādina, ka Dundagā joprojām ir spēkā 1999. gadā pieņemtie suņu un kaķu turēšanas noteikumi (sk. tālāk!). Nav spēkā vienīgi 7. punkts. Tagad klaiņojoša suņa saimnieku var brīdināt vai arī sodīt līdz 250 latiem. Ja suns pieder juridiskai personai, tad sods paredzēts no Ls 10 līdz Ls 500 ar suņa konfiskāciju. Otrreizējā gadījumā soda lielums attiecīgi no Ls 10 līdz Ls 500 un no Ls 500 līdz Ls 1000. Līdz šim gan Dundagā sodi nav likti.

Vēl gribu atgādināt, ka govīm, aitām, cūkām un kazām jābūt reģis-trētām un numurētām. Ja dzīvniekus laikus neregistrēs (20 dienās), tie no-nāks riska ganāmpulka sarakstā, savu-kārt, ja ganāmpulkā ienācis nelegāls dzīvnieks, tad veterinārārstam jāiz-meklē viss ganāmpulks. Jāatceras — nelegālos dzīvniekus grūti legalizēt! Dzīvnieks ir jāpērk ar dokumentiem. Tāpat no saimniecības nedrīkst izvest

dzīvniekus bez numura, kaut vai ma-zus sivēnus. Pati reģistrēšana un nu-murēšana nav dārga.

Alnis Auziņš

25.05.1999. Saistošie noteikumi Nr. 3
Dundagas pagastā (Protokols Nr. 5, 26.§)

Dundagas pagasta suņu un kaķu turēšanas noteikumi
Izdoti saskaņā ar likuma “Par pašvaldībām” 43. pantu un likuma “Par nodokļiem un nodevām” 12. p.

- Visi suņi un kaķi, kas vecāki par vie-nu gadu (arī medību suņi), katru gadu ir jāreģistrē pagasta padomē. Pirms reģistrācijas dzīvnieki ir obli-gāti jāvakcinē pret trakumsērgu.
- Par suņu un kaķu reģistrāciju ir jā-maksā nodeva, jāizpērk žetons (cenās norādītas pielikumā).
- Ārpus telpām suņi jātur piesieti vai arī saimnieka iežogotā teritorijā, ja nepieciešams, saimniekam jāizliek uzraksts “Nikns suns”.
- Suni izvest pastaigā drīkst tikai līdz 1,5 m garā pavadā un ar uzliktu uz-purni.
- Bez pavadas un uzpurņa suņus at-ļauts turēt vai palaist tikai suņu ap-mācību un pastaigu laukumos un ganot lopus.
- Medību suņu atrašanās medību pla-tībās ir atļauta, piesakot medības attiecīgajā dienā valsts mežniecībās
- Šis punkts nav spēkā. Sk. iepriekš!
- Izvedot dzīvniekus pastaigā, līdzi jāņem inventārs ekskrementu sa-vākšanai (ja dzīvnieki tos atstājuši ārpus vietām, kas paredzētas dzīv-nieku pastaigām).

Eiropas Savienība un Laimes lācis

Kopš 1. maija Latvija ir ES dalībvalsts. Latvietis pēc savas dabas ir piesardzīgs, pat skeptisks, tomēr jebkuras attīstības virzītāj spēks ir cerība uz kaut ko labāku, nekā tas bija vakar un ir šodien. Bet kā rīkoties? Vai jāatved daudzu iedomātais Laimes lācis? Bet varbūt jāizpēta, ko piedāvā mūsu jaunās mājas — Eiropas Savienība?

Vairāki Talsu rajona uzņēmēji, arī divi no Dundagas, veiksmīgi izman-toja ES pirmsiestāšanās fonda SAPARD līdzekļus. **Eiropas Reģionā-lās attīstības fonds** un **Sociālais fonds** pēc būtības līdzinās jau iepazī-tajam SAPARD fondam, tikai to inves-tīciju atbalsta nozares ir daudz plašā-kas. Šos strukturālos fondus varēs izmantot valsts un pašvaldību iestā-des, uzņēmumi, kā arī komercsabied-ribas.

Jau sagatavošanās posmā valsts nozaru ministrijas sagatavoja naci-onālo programmu, kurā ir noteikti atbalstāmie pasākumi un ministriju atbildības sadalījums. Daļu no naci-onālajā programmā paredzētajiem pasākumiem organizēs atbildīgās nozaru ministrijas, pārējo izpildei rīkos atklātos projektu konkursus.

Pašvaldību īstenojamiem projektiem ES fondi segs 75% no projekta kopējām izmaksām, līdzfinansējums 10% apjomā būs no valsts budžeta un 15% no pašvaldības budžeta.

Ir stingri noteikti tie maksājumu veidi, kurus projektā nefinansēs no struktūrfondiem. Tie ir: darbi pirms projekta līguma parakstīšanas, ze-

mes un ēku iegāde, līzinga un bankas komisijas maksas, amortizācijas izde-vumi, pievienotās vērtības nodoklis, kārtējie izdevumi, ar projektu nesai-stītās izmaksas.

Eiropas Reģionālās attīstības fonds saskaņā ar nacionālo programmu paredz finansēt šādas nozares.

- Ūdenssaimniecības attīstību ap-dzīvotās vietās, ja iedzīvotāju skaits mazāks par 2000 (administrēs ar Vides ministrijas starpniecību).
- Atkritumu savākšanas un šķiroša-nas punktu izveide (administrēs ar Vides ministrijas starpniecību).
- Mazo un vidējo atkritumu izgāz-tuvju slēgšana un to rekultivācija (administrēs ar Vides ministrijas starpniecību).
- Siltumtīklu modernizācija. Rīkos atklātu konkursu. Atbalstīs pro-jektus, kas paredz uzlabot energo-efektivitātei, kas ietver siltumtīklu un siltummezglu nomaīņu un re-konstrukciju līdz skolai, bērnudār-zam, pašvaldības veselības institū-cijai u.c.
- Tūrisma infrastruktūras izveide un attīstība, kas balstās uz kultū-

ras un vēsturisko mantojumu. Ad-ministrēs ar Ekonomikas ministri-jas starpniecību. Paredzēts atklāts projektu konkurss. Projektu ie-sniedzēji var būt pašvaldības, valsts aģentūras, tūrisma asociāci-jas, profesionālās tūrisma organi-zācijas, bezpeļņas organizācijas, kam pieder vai kas administrē vēsturisko mantojumu.

- Ekotūrisma izveide dabas liegumu teritorijās. Administrēs ar Ekono-mikas un Vides ministrijas starp-niecību. Paredzēts atklāts projek-tu konkurss. Atbalstīs projektus, kas paredz liegumu robežu no-teikšanu, informācijas centru un infrastruktūras izveidi, tūrisma zīmju uzstādīšanu, zemes iegādi liegumu teritorijās.
- Reģionālo ceļu būvniecība. Admi-nistrēs ar Satiksmes ministrijas starpniecību. Paredzēts atklāts projektu konkurss. Atbalstīs kustī-bas drošības uzlabošanu tranzītcē-ļos.
- Informāciju un komunikāciju teh-noloģiju attīstība. Administrēs ar Informācijas sabiedrības biroja starpniecību. Atbalstīs projektus pašvaldību, izglītības iestāžu, bib-liotēku, arhīvu un muzeju infor-mācijas sistēmu izveidei, infor-mācijas digitalizāciju, lai veicinātu valsts līmeņa sistēmas izveidi.

Ar Reģionālās attīstības un paš-valdību lietu ministrijas starpnie-cību administrēs un rīkos atklātu projektu konkursu. Atbalstīs pro-

jektus, kas paredz publisko inter-neta pieejas punktu izveidi bibli-otēkās, pašvaldībās, arhīvos, pasta nodaļās, izglītības iestādēs.

Ar Satiksmes ministrijas starp-niecību administrēs atklātu pro-jektu konkursu. Atbalstīs informā-ciju un komunikāciju tehnoloģiju attīstību reģionos, platjoslas tīklu izveidi.

- Sociālās infrastruktūras izveide. Administrēs ar Veselības ministri-jas starpniecību. Atbalstīs primā-rās veselības infrastruktūras uzla-bošanu, iecerēts izveidot 8 primā-rās veselības centrus. Finansiālais atbalsts paredzēts neatliekamās medicīniskās palīdzības sistēmas infrastruktūras, ēku un iekārtu uzlabošanai 11 slimnīcās un vadī-bas centra izveidei, asins donoru informācijas sistēmas izveidei.

Ar Izglītības un zinātnes minis-trijas starpniecību administrēs profesionālo skolu ēku renovāciju un aprīkojumu iegādi, augstāko izglītības iestāžu apmācību iekār-tu, datoru un ēku auditoriju reno-vāciju.

Ar Labklājības ministrijas starpniecību administrēs sociālās aprūpes iestāžu un sociālās reha-bilitācijas institūciju modernizāci-ju, informācijas un komunikāciju tehnoloģiju attīstību sociālās aprūpes iestādēs, lai izveidotu vieno-tu informācijas sistēmu par cilvē-kiem ar īpašām vajadzībām.

Labklājības ministrija kopā ar

- Pagasta pašvaldība rīko klaiņojošo suņu izķeršanu. Izpērkot noķerto suni, jāmaksā nodeva par dzīvnieku transportēšanu un uzturēšanu.
- Aizliegts turēt suņus un kaķus, kas nav vakcinēti pret trakumsērgu.
- Aizliegts cietsirdīgi izturēties pret suņiem un kaķiem, atstāt tos bez aprūpes vai pamest. Saimniekiem, kas vairs nevēlas turēt suni vai kaķi, jāgādā par tā eitanāziju.
- Saimniekiem jāgādā, lai suņi un kaķi nepiemēslotu dzīvojamās vai sabiedriskās telpas un apdzīvoto vietu teritoriju.
- Aizliegts laist suņus un kaķus ap-stādījumos, pieļaut, ka suņi un kaķi bojā apkārtnējo vidi, ierasties ar tiem veikalos, skolās, stadionos, pludma-lēs, bērnu spēļu laukumos, kā arī masu pulcēšanās vietās un pasāku-mos (ja tas nav īpaši paredzēts). Aiz-liegts peldināt suņus un kaķus cilvē-ku atpūtas vietās un peldvietās.
- Izcenojumi
 - Nodeva par suņu un kaķu re-ģistrāciju Ls 1,00
 - Suņu reģistrācijas apliecī-ba Ls 0,70
 - Kaķu reģistrācijas apliecī-ba Ls 0,20
 - Par žetona izsniegšanu Ls 0,20
 - Par žetona atjaunošanu Ls 0,45
 - Par žetona un apliecības atjaunošanu Ls 0,70
 - Par suņu transportēšanu uz dzīvnieku patversmi un to uztu-rēšanu cenas noteic suņu ķērāju brigāde.

Padomes priekšsēdētājs G. Laicāns

Sociālās palīdzības fondu adminis-trēs atklāto projektu konkursu alternatīvās sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas pakalpoju-mu attīstībai.

Eiropas Sociālais fonds saskaņā ar nacionālo programmu paredz finan-sēt šādas nozares.

- Mācību programmu izstrādi.
- Atbalstu izglītības iestādēm, kuras paaugstina izglītības kvalitāti.
- Nodrošināt subsidēto nodarbinātī-bu.
- Sociālās rehabilitācijas program-mas.
- Jauniešu ar speciālām vajadzībām integrēšanu sabiedrībā.

Savukārt **Eiropas lauksaimniecī-bas vadības un garantiju fonds** pa-redz atbalstīt mežu stādīšanu, teh-nisko palīdzību un apmācības.

Dundagas pašvaldība jau ir iekļau-ta **ES pirmsiestāšanās Kohēzijas fon-da** finansētajā projektā ūdenssaim-niecības infrastruktūras sakārtoša-nai. Ir pabeigta sociāli ekonomiskās pamatotības izpēte un patlaban sa-skaņo projekta ieviešanu, kas ir gana garš un sarežģīts process.

Vēl jāpiebilst, ka līdz 8. jūnijam mūsu pašvaldībai jāiesniedz **Phare projekts** kopā ar Kolkas pašvaldību par tūrisma attīstību un kultūrvēstu-risko pieminekļu saglabāšanu.

Gunta Abaja,
Attīstības nodaļas vadītāja

Grozījumi kases aparātu lietošanā

Latvijas Republikas Valsts ieņēm-u-mu dienests (VID) 27.05.2004. ar rīko-jumu nr. 826 ir pieņēmis grozījumus 28.01.2004. rīkojumā nr. 150 *Par atbrī-vošanu no kases aparātu, kases sistēmu, specializēto ierīču un iekārtu lietošanas. Izdarītie grozījumi rīkojumā stājās spēkā no 02.06.2004.*

VID reģistrētu stingrās uzskaites

kvīti drīkst izmantot juridiskās un fizis-kās personas, kas sniedz pakalpojumus pastāvīgajā darbības vietā (struktūrvienībā), ja to skaidrās naudas ieņēmumi mēnesī kopā nepārsniedz 10 minimālās mēneša darba algas (rīk. nr. 150 apakšpunkts 3.5.), bet grozījums noteikts, ja skaidrās naudas ieņēmumi mēnesī divus mēnešus pēc kārtas pār-

sniedz 10 minimālās mēneša darba algas, tad ar nākamo mēnesi jāsāk lietot kases aparāts.

Ar grozījumiem noteikts, ka speci-alizētajos autoveikalos jālieto kases aparāts (4.17. apakšpunkts), ja pārdoša-nā esošo preču sortimentā ir alkoholis-kie dzērieni, to skaitā **alus**, ar akcīzes nodokli apliekamie **bezalkoholiskie dzērieni** vai **tabakas izstrādājumi**.

Arī **preses kioskos** stingrās uzskaites kvīts vietā jāsāk lietot kases aparāti tad,

ja preses kioskā pārdošanā esošo preču sortimentā ir tabakas izstrādājumi vai ar akcīzes nodokli apliekamie bezalko-holiskie dzērieni (4.13. apakšpunkts). Grozījumi veikti arī **starptautiskajos pasažieru pārvadājumos** ar autobu-siem, vilcieniem un lidmašīnām pārdo-tajām precēm (4.1. apakšpunkts), kur stingrās uzskaites reģistrētās kvīts vie-tā jāsāk lietot kases aparāti, ja pārdoša-nā esošo preču sortimentā ir alkoholis-kie dzērieni, to skaitā **alus**, kā arī ar

akcīzes nodokli apliekamie bezalkoho-liskie dzērieni vai tabakas izstrādājumi.

Turpmāk juridiskās un fiziskās per-sonas varēs izmantot VID reģistrētu **biļeti**, iekasējot maksu par brīvības objektu apskati (5.11. apakšpunkts) un maksu par brīvā dabā rīkotu atpūtas vietu izmantošanu un tajās lietojamā inventāra nomu (5.12. apakšpunkts).

Arvids Dailidovičs, VID KRI Talsu noda-las Konsultāciju daļas galvenais inspek-tors

Ko tie nospriež, tas paliek

Pagasta padomē 21. jūnijā

► Pirmpirkuma tiesības

Atteicās no pirmpirkuma tiesībām uz nekustamiem īpašumiem *Stumbru māja* (2,4853 ha, dzīvojamā māja, šķūnis un kūts), *Irbnieki* (26,6 ha), *Vecdzērves* (11,4 ha), *Lejaskalni* (17,9 ha), *Skudriņas 2* (6,0 ha), *Akmeņkalni* (11,1 ha) un no īpašuma *Paņi* atdalāmā 13,7 ha zemes gabala.

► Kaļķu skolas izsoles sākumcena

Noteica īpašuma *Kaļķu skola* izsoles sākuma cenu Ls 5000 un noteica 30 dienu pieteikšanās laiku.

► Zemes piešķiršana lietošanā

Saskaņā ar likuma *Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos* 2. pantu un iesniegtajiem pieprasījumiem piešķīra pastāvīgā lietošanā 11,2 ha zemes saimniecības *Jaunsētas* veidošanai, 4,5 un 4 ha zemes saimniecības *Ērgļi* veidošanai un 0,8 ha saimniecības *Grāveri* veidošanai.

► Arhitektūras un plānošanas uzdevums

Atļāva īpašumam *Annes* saņemt ar-

hitektūras un plānošanas uzdevumu saimniecības ēkas renovācijai par atpūtas māju.

► PHARE 2002 projekts *Viedā Kurzeme*

Nolēma piedalīties kopējā projektā *Viedā Kurzeme*, ko iesniedz Ventspils dome sadarbībā ar Liepājas domi un Talsu, Ventspils, Liepājas un Saldus rajona pašvaldībām. Paredzēts sagatavot projektu jaunu interneta pieslēgumu izveidei visā Kurzemes reģionā, lai visas skolas un bibliotēkas varētu izmantot tiešos interneta sakarus, skolu datorklašu tehniskai atjaunošanai un publisko interneta piekļuves punktu izveidei.

► Datorpakalpojumu maksa

Apstiprināja vienotu datorpakalpojumu maksu ar *MS Office* programma-tūru un interneta pieslēgumu — Ls 0,60 stundā.

► Aizsargjosla būvējamai kanalizācijas trasei

Pagasta padome apņemas segt valsts nodevas samaksu par nostipri-

nājuma lūguma sagatavošanu zemju īpašniekiem, kuru īpašumiem tiks noteikts apgrūtinājums saistībā ar kanalizācijas trases izbūvi no Jaundundagas un Dundagas attīrīšanas iekārtām.

► Individuālais darbs

Atļāva Ivaram Cerminiekam individuālo darbu — zvejniecības pakalpojumus.

► Līgums ar Dundagas Romas katoļu draudzi

Apstiprināja pagasta pašvaldības sadarbības līgumu ar Dundagas Romas katoļu draudzi.

► Volejbola komandas *Ziemeļkurzeme* atbalsts

Nolēma atbalstīt volejbola komandu *Ziemeļkurzeme* un piešķīra Ls 360 formas tērpu iegādei (12 gab.).

► Internāta darbība

Iepazinās ar pils direktores Andas Felšas izstrādāto lēmuma projektu par turpmāko pagasta internāta darbību. Secināja, ka saņemti 7 iesniegumi 2004./2005.mācību gadam (Ances pagasts — 2, Kolkas pagasts — 1, Valdgales pagasts — 4). Līgums par savstarpējiem norēķiniem slēgts tikai ar Ances pagastu.

Nolēma pārdēvēt internātu par

jauniešu mītni, kurā uzņemami jaunieši no 16 gadu vecuma. No 1. septembra Dundagas vidusskolas audzēkņiem maksa par jauniešu mītnes izmantošanu tiek noteikta Ls 0,92. Pārējiem jauniešu mītnes izmantotājiem paliek spēkā Dundagas pagasta padomes apstiprinātie maksas pakalpojumi par internāta izmantošanu.

► Nosaukumu piešķiršana

No īpašuma *Paņi* atdalāmajam 13,7 ha zemes gabalam piešķīra nosaukumu *Jaunpaņi*. 67,5 ha zemes gabalam *Silgali* piešķīra nosaukumu *Silgaiļi*. No īpašuma *Dižavotiņi* atdalāmajam 7,8 ha gabalam piešķīra nosaukumu *Akmeņkalni*.

► Smilts un grants karjeri

Atļāva smilts ieguvī karjerā *Araiši*. Atļāva iegūt 1700m³ grants Vīdales smilts-grants karjerā meža ceļa *Bērziņi* būvniecībai Zilokalnu iecirknī.

► Tirdzniecības atļauja

Atļāva SIA *Tonuss un partneri* veikt mazumtirdzniecību ar tabakas izstrādājumiem Talsu ielā 20 un saņemt licenci Akcizēto preču pārvaldē.

Protokolu pārlūkoja Aivars Miška

Eiropas Parlamenta vēlēšanas Dundagas pagastā

<i>NPK/ Kandidātu saraksta nosaukums</i>	<i>Neveja</i>	<i>Vīdale</i>	<i>Kaļķi</i>	<i>Dundaga</i>	<i>KOPĀ</i>	<i>%</i>
1. Latvijas Sociālistiskā partija	0	0	0	8	8	0,71
2. Tautas partija	5	8	10	69	92	8,15
3. Konservatīvā partija	2	0	6	10	18	1,59
4. Latgales gaisma	0	0	0	1	1	0,09
5. Apvienība <i>Tēvzemei un brīvībai/LNNK</i>	31	37	44	378	498	44,1
6. Politisko organizāciju apvienība <i>Par cilvēktiesībām vienotā Latvijā</i>	0	0	0	2	2	0,18
7. Apvienotā sociāldemokrātiskā labklājības partija	0	0	0	2	2	0,18
8. Tautas saskaņas partija	0	0	0	2	2	0,18
9. Zaļo un zemnieku savienība	0	6	8	49	63	5,58
10. Latvijas Pirmā partija	10	5	4	22	41	3,63
11. Latvijas Sociāldemokrātiskā strādnieku partija	2	4	4	32	42	3,72
12. Jaunais laiks	19	21	34	191	265	23
13. Savienība <i>Latvijas ceļš</i>	2	9	3	60	74	6,55
14. Kristīgi demokrātiskā savienība	1	0	2	4	7	0,62
15. Politiskā organizācija (partija) <i>Eiroskeptiķi</i>	0	1	2	11	17	1,24
16. Sociāldemokrātu savienība <i>SDS</i>	0	0	1	7	8	0,71
<i>KOPĀ</i>	72	91	118	848	1129	

Viesu nams *Krūziņi* aicina

Piecas dienas pirms Jāņiem durvis vēra jaunais viesu nams. Uz sarunu aicināju tā īpašnieci *Drosmu Greiško*.

— Sākotnēji te domāju būvēt aptieku un tāpēc iegādājos zemi. Bet ... aptieku uzcēlu citā vietā. Uzklautot arī dundadznieku ieteikumus, dzima ideja celt viesu namu. Dundagā tikpat kā nebija iespēju paēst. Vasarā daudz ceļotāju, arī ārzemnieku.

— **SAPARD vilcienā ielēcāt pēdējā brīdī. Ko nozīmē šis atbalsts?**

— Jā, paspēju. Ēku uzcēlu par saviem līdzekļiem. Pārdevu zemi pie jūras un ņēmu kredītu. To līdzekļu daļu, ko no SAPARD dabūšu atpakaļ, saņemšu tikai pēc 1. augusta. SAPARD programma noteica to, ka es šo māju nevarēju celt tikai kā ēdināšanas uzņēmumu. Vajadzēja būt viesu namam.

Lielu paldies par atbalstu gribu teikt Dundagas pašvaldībai un īpaši Gunāram Laicānam, Ziemeļkurzemes reģionālās lauksaimniecības pārvaldes vadītājam Juzefai Kļavai, Talsu māksliniekam interjeristam Andrim Vītolam,

arhitektiem Uldim Puļķim un Kārlim Jēkabsonam, SIA *Namdaris RB* meistariem.

Liels paldies manam dzīvesbiedram par izpratni! Tā ir mūsu abu iecere — ēku celt nost no ceļa, nedaudz dziļumā. Gribam vēl iekārtot bērnu rotaļu laukumu un vietu dejām.

Strādāsim darbdienās no pulksten 10.00 līdz 23.00, arī brīvdienās, ievērojot apmeklētāju vēlmes. Nosaukumā esam iemūžinājuši vīra dzimtas uzvārdu.

— **Jauns nams — tās ir arī jaunas darbavietas.**

— Te strādā desmit cilvēku, visi dundadznieki. Meitenes jaunas, zinošas, varbūt vēl nedrošas. Pārvaldniece Vineta Indriksone ir kārtīga un prasīga. Pavāres ir īstas sava darba lietpratējas.

— **Jūsu viesu namu iesvētīja mācītājs Mārcis Zeiferts. Katrs uzņēmējs tā nerīkojas.**

— Esmu kristīgs cilvēks. Man tas ir svarīgi.

ro SIA *Ziemeļkurzeme* ūdenssaimniecības struktūrvienības rīkotājdirektors **Gatis Ralle**, viens no ticamiem nelaimes iemesliem: padomji lauku elektrovadi vairs netur mūsdienu dzīves ērtību radītās slodzes. Ja vairāki kaimiņi reizē darbina veļas automātu, gludekli un vēl kādu jaudīgāku uzparikti, tad

— **Esmu runājis ar uzņēmējiem, kas neriskē ar šādu ieceri, jo ziemā, lūk, esot tukšā sezona.**

— Jūrmalā tāpat izjūt sezonas grūtības. Taču dzīve turpinās cauru gadu. Es ticu valsts un pašvaldības attīstībai. Ja cilvēkiem klāsies labāk, būs darbvietas, viņi varēs arī tērēt.

— **Ko jūs piedāvājat?**

— Četrus divvietīgus numurus, vienu 39 kvadrātmetru istabu, ko var izmantot gan kā guļamtelpu 20 cilvēkiem, gan dažādiem godiem. Divvietīgais numurs ar brokastīm maksā 18 latu diennaktī, bērniem līdz 10 gadiem — par brīvu. Tā esam izrēķinājuši, lai dzīvotu. Talsos un Rojā līdzīgi pakalpojumi maksā dārgāk.

Mūsu namam ir četras zvaigznītes. Domāju, ka daudz netrūkst līdz piecām.

— **Vai domājat vēl papildināt un tālāk attīstīt šo vietu?**

— Gribētu vēl pirti ar guļvietām otrajā stāvā. Ar laiku vēlos rīkot pasākumus bērniem un gados vecākiem iedzīvotājiem.

— **Lai veicas!**

Alnis Auziņš

līdz nelaimei viens solis. Bet vai daudzdzīvokļu mājās nomainīs visus vadus. Ko darīt? Viens padoms ir: pirms iegādājas jaudīgu sadzīves tehniku, prasīt padomu lietpratējam, jo šāda tipa mājās vienam dzīvoklim pieļaujamā slodze ir tikai 1,7 kW.

A.A.

Latvijā

7. jūnijā Rīgā, Brīvības un Elizabetes ielu krustojumā, varēja vērot tēlnieka Ģleba Panteļejeva veidoto Konstantīna Čakstes pieminekļa maketu.

9. jūnijā Liepājā atklāja piemiņas sienu holokausta un gulaga upuru piemiņai.

10. jūnijā no mums šķīrās mākslas zinātniece Tatjana Suta.

11. jūnijā Vecrīgā, Vaļņu ielā, remonta laikā sagruva nams; uz laiku drupās aprakto strādniekus izdevās glābt.

12. jūnijā mazāk nekā puse Latvijas balsstiesīgo iedzīvotāju ievēlēja valsts pārstāvjus Eiropas Parlamentā.

12. jūnijā aviokatastrofā gāja bojā Frīdenbergu dzimtas pārstāvis, pazīstamais aerofotogrāfs Jānis Vītiņš.

18. jūnijā Saeima noraidīja īres griestu *iesaldēšanu*.

21. jūnijā pēc divu gadu pārtraukuma priekškaru vēra Nacionālā teātra Lielā zāle.

Putnu dienas Grobiņā

4. VI jau trešo gadu notika *Putnu dienas*. Liepājas pusē *salidoja* to pagastu pārstāvjus, kuru ģerbonī attēloti putni. No 14 šādām Latvijā pašvaldībām bija ieradušās 9.

Tālākie putnu ģerboņu īpašnieki bija braukuši no Madonas, Līvāniem, Dagdas un Gulbenes. Pat tie, kas ceļā bija pavadījuši pat 7 stundas, spēja vēl smaidīt. Tā kā Dagda ieradās pēdējā, tad nākamās *Putnu dienas* notiks tur.

Delegācijas laipni sagaidīja un uzrunāja Grobiņas domes priekšsēdētājs. Tad Grobiņai visu labu vēlēja ciemiņi. Domes priekšā varēja aplūkot visu atbraukušo pašvaldību ģerboņos redzamos putnus, arī mūsu medni. Ar savu simbolu iepazīstinājām, rādot medņa riesta deju. Citi dziedāja, trallināja, stāstīja teikas...

Iepazināmies ar pilsētu. Grobiņa ir jauka, sakopta, ar savu vēsturi un ļoti jaukām ziedu kompozīcijām. Iestādījām ceriņus pie Grobiņas vidusskolas. Ciemosšanās noslēdzās ar atpūtas vakaru Vērgales pagasta *Laikās* pie Baltijas jūras, ēdot ļoti gardu zivju zupu.

Tā bija jauki un lietderīgi pavadīta diena. Ir vērts aizbraukt aiz sava pagasta robežām, lai kaut ko pamācītos, salīdzinātu un saprastu, ka arī mums ir ko parādīt!

Santa Maksimoviča, viena no Dundagas delegācijas piecišiem

Pasaulē

5. jūnijā 93 gadu vecumā mira bijušais ASV prezidents Ronalds Reigans.

6. jūnijā Stokholmā (Zviedrija) ārdījās neonacistu grupas.

8. jūnijā Venera šķērsoja Sauli, kas notiek 4 reizes 243 gados.

8. jūnijā Irākā gāja bojā pirmais Latvijas karavīrs — sapieris Olafs Baumanis.

10. jūnijā jauno komponistu konkursā Parīzē galveno balvu ieguva Santa Ratniece.

No **15. līdz 23. jūnijam** Latvijas futbola izlase pirmo reizi tās vēsturē piedalījās kontinenta meistarsacīkšu finālā.

19. jūnijā Briselē ES līderi vienojās par ES konstitūcijas projektu.

20. jūnijā Dagestānā uzspriecināja naftas vadu, izplūda 40 t naftas.

20. jūnijā Japānas dienvidos taifūnā bojā gāja vairāki cilvēki.

Ciemos

VĀDZERE

Fricis Īvnieks pagasta aprakstā (Dundaga, 1933. g.) min, ka “dundadznieki labprāt mīl iedzert, sevišķi pašbrūvēto alu. Kad iedzērušies, tad viena ciema iedzīvotāji mīl palielīties pret cita ciema iedzīvotājiem. Tā Sausteres ciema saimnieki saka, ka viņi sausu dzerot, ildzernieki — ka ilgi dzerot, labdzernieki, ka labi dzerot, bet vādzernieki — ka vāji dzerot. Tā arī esot cēlušies šo ciemu nosaukumi.”

Tā tad ciems, kurā vāji dzer. Nu gan vārdu vājš var attiecināt ne tikai uz dzeršanu. No 21 ciema mājas (pēc 1941. g. tautas skaitīšanas datiem) palikušas sešas, tiešie pēcnācēji dzīvo dažās. Pavisam, pēc pašvaldības ziņām, Vādzere pašlaik mīt 11 iedzīvotāju.

NO FRICĀ ĪVNIKA PAGASTA APRAKSTA

Vecsaimniecības: Anaži, Dižķīri, Jaunzemji-Būvmeistari, Kannenieki, Kieķi, Mūķzemji-Knūtiņi, Spiceļi, Zvagrēveri-Puriņi.

Sadalītas vecsaimniecības: Anaži: Anaži, Jaunanaži; Kannenieki: Kannenieki, Jaunkannenieki; Kieķi.

Bij. rentes māja: Zemdegas.

Mežsarga māja: Kadiķis.

Jaunsaimniecību nav.

Spiceļos darbojušās tvaika dzirnavas, īpašnieks Jānis Spicebergs.

Par Frici Īvnieku

Interesanti, ka Anažu mājās 1887. 31.III (pēc jaunā st. 12. IV) dzimis Fricis Īvnieks, kura datus izmantojam katrā ciemu aprakstā. F. Īvnieks bijis darbveža palīgs, vēlāk darbvedis Dundagas pagasta valdē (1919.1. IV — 1921.31.XII) ar gada pārtraukumu dienesta laikā Latvijas armijā.

Strādājis par darbvedi Dundagas pagasta tiesā (1919.1.V — 1919.1.IX, pēc tam no 1926.15.IX ilgus gadus nepārtraukti līdz 1940. gada vasarai). 30. gados vienlaikus bijis arī revīzijas komisijas loceklis Dundagas krājaizdevu sabiedrībā. Miris 1954. gada vasarā Talsos. Apglabāts Talsu Jaunajos kapos.

(No Kubalu skolas — muzeja materiāliem. Ziņas Ernestam Ābolam sniedzis Fricis Īvnieka dēls Vilnis Īvnieks.)

ATSKAŅAS NO SENIEM LAIKIEM

Vilma Kukle, (Lipenbergas), dz. 1939.g. Jaunzemos (tagad — Jumari): “Kādreiz mūsu mājas bija Vādzeres ciemā, vēstules adresē bija norādīta Vādzere. Tagad... kas vairs no Vādzeres palicis, viss nojaukts. [Pēc pašreizējā iedalījuma māja atrodas Valpenes ciemā.]

Pie šīs zemes tika mans vecais-tēvs, Valpenes barons esot piešķīris. Īsti skaidrs man tas nav. Kādreiz mani senči dzīvojuši nelielā mājīnā, kas atradusies netālu no pašreizējās mājas. Vēl tagad tajā vietā dārzā izrokam ķieģeļus. Tā saukusies laikam Būmeistari, manu tēvu arī citi sauca par Būmeistaru Eidi. It kā mājvārds profesijas dēļ. [Būvmeistari kā otrs vārds parādās arī F. Īvnieka aprakstā, un interesanti, ka pašreizējos Jumarus par Būvmeistariem sauc Arnolds Reinholcs no Anažiem. — A.A.]

Šī māja celta ap 1905. gadu, un te jau dzimis mans tēvs — 1909. gadā. Tur, kur tagad mums virtuve, kādreiz bija manteļskurstenis, to vēl atceros. Māja ir pārbūvēta, mantelis nojaukts. Sienās bija balķi ar sūnām. Mēs, bērni, sitām skalīnus, un vecāki apmēta. Kad 1993. gadā atkal atnācām te dzīvot, virtuve likās par tumšu. Vīrs zāģēja logam vietu, un tad vecie balķi vidū smaržoja pēc sveķiem.

Kādreiz, sadalot zemi trīs daļās, arī māju nosauca trīs vārdos: Jaunzemi, Jumari un Jakari. Tēva māsa Marta sāka celt jaunu mājiņu upmalā.

Uzslēja saimniecības ēku, bet saslima ar vēzi un nomira. Vēlāk, kad sākām kārtot dokumentus, paņēmām mājas uz vienu vārdu. Jumari it kā lībiešu valodā nozīmējot Jumis.”

BRĪVVALSTS LAIKI

V.K.: “Lielie saimnieki nebijām, jo vecajam tēvam Kārlim bija desmit bērni. Viņš bija šejienietis, un Freivaldi un Zigati mums ir radi. Mans tēvs pēc kāzām aizgāja dzīvot uz Kaļķupi par pusgraudnieku. Mēs te atgriezāmies pēc kara.

Tagad te netālu plešas milzīgs klajums, bet kādreiz bija daudz māju. Četrās bija lielsaimnieki: Kīri, Knūtiņi, Spiceļi un Kanniki [Kannenieki].

■ Ap 1940. gadu. Emma un Kārlis Jankevici ar bērniem Elzu un Egonu.

Foto no E. Vēbergas albuma

Es nesu apkārtrakstu. Kannikiem bija skaista stiklota veranda. Knūtiņos bija mūra stallis.”

Alfons Reinholcs, dz. Anažos 1933. g.: “Lielākie saimnieki bija Knūtiņi, Spiceļi, Dižķīri, arī Anaži un Zvagrēveri. Kas nu mežā par dižām saimniecībām var būt!”

V.K.: “Mūsu māju diķis manā bērībā bija tik liels un dziļš, kas no tā ar tikliem zvejoja karūsas un karpas. Trim vīriem vajadzēja turēt! Peldēties arī varēja. No ceļa puses bija diezgan baltas smiltis, un no diķa iztecēja liču loču upīte. Malās auga melnalkšņi, saknes bija pārliekušās pāri, un vēžu bija ļoti daudz.

Tālāk pletās Liekņu pļavas. No Valpenes visas pļavas ar grāvjiem bija sadalītas, ik gabalā šķūnītis — katram saimniekam. Ziemā, kad grāvji aizsala, tad bērniem bija laime — varējām slidot, izslidojām gandrīz aiz Plintiņiem. Tecēja arī upīte, ko mēs saucām par Dzegužupīti, jo krastos ziedēja ļoti daudz dzegužbumbu. Tā upīte ietek mežā, vēl savienojas ar citām un iztek pie Liep-

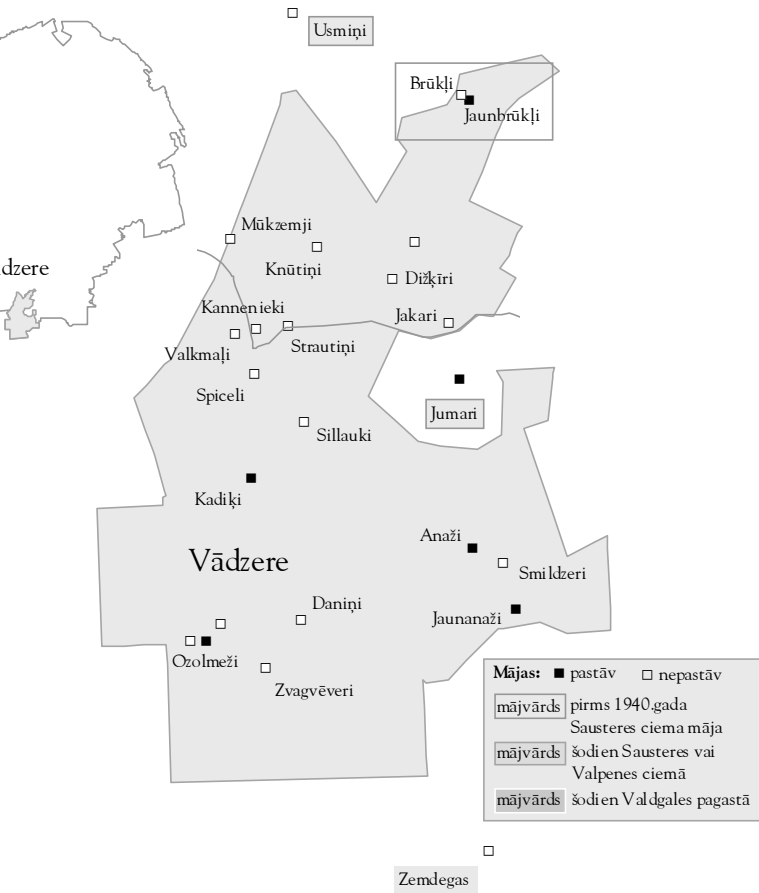
niekvalka alām. Dzegužupītē brālis ar skolasbiedriem bāza rokas alās un vēžoja. Nu vairs nav nekā. Izraka lielo novadgrāvi, upīte izsusēja, tagad Dzegužupīte tek tālāk mežā. Mūsu zemē bija arī grants karjers.

Vispirms gāju Ģibzdes skolā. Atceros, gar ceļmalu stādījām liepiņas. Ozolmežos dzīvoja ļoti labsirdīgi vecīši. Kad gāju uz Ģibzdes skolu, vienmēr aicināja iekšā, deva padzerties. Pabeidzu četras klases un sāku iet Dinsberga skolā — kājām gar Plintiņiem. Ziemā, dziļā sniegā pa taciņu netika, bija jāiet apkārt pa lielceļu.”

A.R.: “Mums bija 70 ha zemes, kā to dabūja, nezinu. Tēvs visu laiku te dzīvoja. Māja ir celta 1928. gadā, bet šī nav pirmā māja. Bija desmit slaucamas govīs. Atceros, ka pie mums brauca ņemt piena paraugus un taisīja analīzes. Plintiņos bija pienotava. Uz Pāces dzirnavām veda malt graudus. Uz Dundagu brauca trešdienās, tad bija tirgus, — pārdot kartupeļus un labību. Tajos laikos vairāk brauca uz Ģibzdes ceļu.

Ko viens nevarēja, to izdarīja talcās — mēslus veda, sienu pļāva, labību kūla.”

Elza Vēberga (Jankevica), dz. 1926.g. Zemdegās: “Manas tēva mājas atradās mežā, Raķupes malā, garām tecēja arī Zemdegu valks, kurā vēžojām. Tur auga skaisti ozoli, gar māju — liepu gatve. Ārā braucām uz

priekšnieks un pērminders. Viņš apglabāts Sumburu kapos. Manai mammai bija foto — grosaps sēd ar visu amata zīmi. Abi mani vecāki dziedāja baznīcas korī. Apglabāti Valpenes kapos.”

Arvīds Dinsbergs, dz. 1925.g. Jaunanažos, kur dzīvojis līdz 1945. gadam: “Jaunanaži bija no Anažiem atdalīta zeme, piektā daļa, apmēram 17 ha zemes — kādi 6 ha pļava, kādi 6 ha aramzeme, 3 ha ganības. Tas piederēja manai mātei Emmai, viņai bija vēl četri brāļi. Mans tēvs no Dīngām ieprecējās. Māju uzcēla mātes tēvs, jau ap 1913. gadu. Māja bija maza, mēs bijām septiņi bērni. Bet toreiz bija enerģiski cilvēki. Pēdējos Ulmaņlaikos lauki jau bija kaut cik iekopti. Kādus 120 pūrus labību izkūla. Mans tēvs tāpat kā es bija liels grāmatu lasītājs. Kad tēvs vairs nestrādāja, tad gāja uz Ģibzdes skolu pēc grāmatām.”

Meža darbi, mazbānītis

V.K.: “Mežā bija izbūvēts dzelzelš kokmateriālu vešanai. Viens nozarojums gāja pāri par krauju netālu no Liepniekvalka alām.”

E.V.: “Mazbānīša dzelzceļu izbūvēja 30. gadu sākumā. Viena līnija gāja uz Ģibzdi, uz Zaķirbēm, otra uz Liepniekiem. Mazbānīša otrs gals bija uz Plintiņiem un Stendi. Bija vairākas krautuves: Zaķirbu, Trīsstūra, Bulles, Aizkalnu un Ķoku. Vietējie strādāja krautuvēs un gateros, piemēram, Alfrēds Reinholcs. Ar rokām lādēja iekšā vagonos.”

A.D.: “Ziemā daudzi vietējie gāja pelņā mežā. Izzāģēja un ar zirgu izveda. Sākumā, kamēr vēl nebija izbūvēts mazbānīša ceļš, koki bija tālu jāved. 1933. gadā izbūvēja līniju līdz Langmanim [Mazliepniekiem], no mūsu mājas kādi 2 km garumā gāja. Domāju, ka dzelzceļu būvēja bezdarbnieki. Pie Dziļā valka, mēs tā to valku saucām, bija kādus 12 m augsts koka tilts. Valks sākās pie Valpenes kapiem un tecēja gar Knūtiņiem, Spiceļiem, — tas valks jau ir joprojām. Mums, puikām, bija bail iet pāri tiltam, bet kaut kā uz ceļiem pārrāpījām. Pa apakšu arī netika iet.

Skolā gāju Ģibzdē — taisnā līnijā gar Zvagrēveriem. Pa ceļam bija tāda kā bāka meža ugunsgrēku vērošanai. Tur bija arī milzu krautuve. Bija gateri, zāģēja balķus. Tanī laikā apaļkoku tā nešķūrēja prom kā tagad. Centās sastrādāt dēļos.

Es arī daudz gāju mežā, sākot no 14 gadiem. Nopelnīt vajadzēja. Pava-

saros bija papīrmalka jādraz. Lielākie brāļi gāja lādēt vagonos. Papīrmalku neveda prom ar visu mizu, bet ar slīmestu nodrāza pāris milimetrus nost. Nedrīkstēja palikt ne mazākā miza klāt.

Pavasārī piepelnījāmies, mežus stādot. Lai arī nebija pastāvīgs darbs, mēnesī labi sanāca. Toreiz daudz stādīja. Pa trim dienām jau labi nopelnīja, jo dienā varēja nopelnīt pāri pa trim latiem.

Vācu laikā strādāju uz dzelzceļa pie iekraušanas vagonos, sākumā Vādzere, vēlāk biju padots Stendei.”

V.K.: “Bānītis gāja apmēram līdz 1960. gadam.”

Amata meistari

A.D.: “Brālis Kārlis bija kurpnieks. Ne tikai Vādzerei, bet arī Valpenei. Ne visi gribēja gatavos apavus. Viņš pats taisīja un laboja arī. Priekš kurpju virsām es cik reižu braucu uz Talsiem pakaļ! Zābakus un kurpes taisīja. Pie viņa brauca pēc gataviem apaviem. Vēlāk Kārlim bija sava istaba, kur strādāt. Hromādas zābaki maksāja 40 latus. Tā bija puīša mēneša alga, bet valkāt varēja desmitiem gadu. Brālis bija dzimis 1909. gadā, un sākumā viņam Plintiņos bija telpas, laikam īrēja. Man liekas, ka tur viņam draugi ar dzeršanu traucēja.”

E.V.: “Tēvs bija laukstrādnieks un arī amatnieks. Pats ādas gērēja un pastalas taisīja, pina grozus, taisīja ķipītus, izkapšu un grābekļu kātus, bišu stropus, zārkus. Lielajā istabā vienmēr stāvēja zārki. Mājās bija ēvelbenķis. Viņš arī taisīja un remontēja mucas. No Dundagas spirta brūža vietējie saimnieki veda tā saucamo dranķi — lopiem. Tēvs taisīja vātes, kur dranķi salikt. Arī tēva tēvs bija amatnieks.

Veicaistēvs Miķelis arī bija amatnieks. Un dziednieks. Mācēja izvilktas kājas lopiem ievilkot un cilvēkiem ar’. Vārdi arī laikam bija.”

A.R.: “Ciemā bija skroderis, jumtu un ratu meistari, kurpnieks. Bet bija jau tā — katrs pats prata galdnieka darbus, ar cirvi un ēveli apieties. Tēvam bija 15 bišu saimes, un pats bija visas mājiņas un rāmīšus uztaisījis. Koka baļļas un mucas — visu paši taisīja.”

KARA GADI

A.R.: “Vācieši staigāja apkārt un meklēja partizānus un viņu atbalstītājus. Pie kaimiņa bija ieradušies partizāni, un kaimiņš atveda viņus

arī pie mums, mežmalā — lai vienam nebūtu tik daudz jādod ēst. Tēvs aizgāja uz mežu partizānus apraudzīt, es līdzi. Mūsu pļavā sienšķūnī bija apmetušies kādi trīs, izbēguši žīdi. Tepat pie *Jumariem* viņi raka smilti un veda pa mazo dzelzceļu. Kaut kā bija izmukuši, un es viņus, ganos iedams, biju ieraudzījis. Krievu partizāni prasīja, vai tuvumā nav kādi sveši cilvēki, un es izstāstīju. Nu krievi uztraucās, ka tie piesaistīs vāciešu uzmanību, un gribēja židus nošaut. Tomēr nenošāva vis.

Vācieši gan pa mūsu istabgalu šaudījās. Bija arī ko šaut, un beigās paši no sevis izbijās. Tas bija kara pēdējā ziemā, svētdien — pusdienlaikā. Bija atnācis izmucis leģionārs un ēda pusdienas. Uzreiz ierauga, ka brauc trīs vācieši. Atstāj mēтели un pa otru galu ārā, divsimt metru līdz mežam. Divi vācieši ienāk, trešais

paliek ārā. Tas ierauga, ka viens bēg, un šauj pakaļ. Tie istabā nesaprot, kurš uz ko šauj. Nolaida automāta kārtas pa istabgalu. Par to, ka svešais te bijis, vācieši neko daudz neteica. Tēvs sacīja, ka nezinot, kas tāds bijis, privātas drēbes.

Citreiz tēvs kārtīgi apmānīja vāciešus. Vācieši zināja, ka partizāni staigā apkārt. Vāciešu armijā bija arī ukraiņi, tie krieviski runāja. Šie, pārģērbusies privātās drēbēs, gāja pa mājām, prasīja ēst un tēloja partizānus, lai noskaidrotu iedzīvotāju attieksmi. *Jaunanažos* viens Dinsbergs tā iekrita. Vācietis, tēlodams partizānu, palūdza salabot zābaku. Kārlis, Arvīda brālis, bija kurpnieks. Kā nelabos? Salaboja. Vācieši viņu par to saņēma ciet un vēlāk Talsos nošāva.

Vienreiz pie mums arī ienāca trīs viltus partizāni. Uzliek karti uz galda, prasa, kur vācieši atrodas. Tēvs

kaut ko pasaka. Laikam prasīja arī nomazgāties, vai ēst — neatceros. Un aizgāja. Tēvs otrā rītā pa tumsu uz Dundagu prom — žandarmērijā paziņot. To jau saimnieks varēja pateikt, vai cilvēks patiesi vairākus mēnešus dzīvojis mežā, vai tikai nupat pārģērbis drēbes un tēlo partizānu. Tā un tā, izstāsta komandantam. Vācietis izprasījis, kā šie izskatījušies, uzsitis uz pleca — *gut!* — un brauc mājās! Varbūt viens otrs vēl tā iekrita kā Dinsbergu Kārlis. Vēlāk, kad vācieši ņēma nost kartupeļus un graudus, mūs neaiztika. Ja iebrauca, tad, uzzinājuši mājvārdu, brauca tālāk. Varbūt bija dota pavēle mūs kā savējos neaiztikt.

Krievu partizānu uzvārdus vēl tagad atceros. Viens bija Volodja Avzins, no Krievijas latviešiem, otrs, jaunais, ko paši krievi saņēma ciet, bija Sirotkins, Vācieši partizānu

bunkuru bija uzgājuši un vienu sašāvuši. Tas bija radists. Tepat 4 — 5 km attālumā mežā viņi dzīvoja. Lielsalu purvā desants bija izmests, pie Ģibzdes — Cīruļu ceļa bija bunkurs. Dzīvi laikam palika visi.

Trīs četri viņi bija, tādi kā izlūki. Centās savākt ziņas un nosūtīt savējiem. Netālu strādāja karagūstekņi, tie vēlāk aizmuka pie partizāniem, tad kopā bija ap astoņi, desmit.

Leģionā iesauca Jāni Dinsbergu, kas pēc kara nonāca amerikāņu zonā un vēlāk nokļuva Austrālijā. Pirms dažiem gadiem viņš bija atbraucis, pie mums arī ienāca ciemos. Mans pusbrālis Ēriks Reinholcs karā krita.”

A.D.: “No vācu armijas mani pasargāja tas, ka 1944. gadā izslimoju plaušu karsoni. Mani gan ar partizāniem saņēma ciet, es trīs vai četrus mēnešus Talsos bunkurā nodzīvoju. Brālis bija kurpnieks, viņš bija palī-

dzējis it kā partizāniem kādus apavus salabot. Brāli saņēma pa priekšu, pēc trim dienām mani. Es līdz pat kapitulācijai biju Talsos. Mūs aizveda uz Fabrikas ielu, kur bija moku kambari. Mūs veda darbā, bija jātaisa bunkuri. Drusku apsargāja, bet mūkšana mums nebija prātā. Ja būtu gribējuši, būtu arī izmukuši. Bet brāli vācieši nošāva.”

Alnis Auziņš

Autors pateicas ar atbalstu raksta sagatavošanā I. Abajam, A. Dinsbergam, V. Jankevicai, V. Kuklei, A. Reinholcam, B. un V. Šenkevicim, E. Vēbergai.

Nobeigums nākamajā numurā

Svešās zemēs esot jauki

Ungārijas iespaidi

Pirms Jāņiem piecas dienas Ungārijā pavadīja Andris Kojro. Lūk, mūsu pašvaldības izpilddirektora stāstījums.

Braucienу rīkoja un finansēja Latvijas pašvaldību izpilddirektoru asociācija. Tā galvenais mērķis bija noslēgt sadarbības līgumu ar Ungārijas pašvaldību izpilddirektoru asociāciju. To arī paveicām, un iespējams, ka tuvākajā nākotnē ungāru speciālisti apmeklēs Latviju.

Iepazināmies ar dažāda līmeņa pašvaldībām, sākot ar galvaspilsētu Budapeštu un beidzot ar laukiem. Ungārijā pavisam ir 3200 pašvaldības, 1800 izpilddirekcijas, 168 novadi un 7 reģioni. Tur noris līdzīgs process kā pie mums, un ungāri stāsta, ka valstī varētu izveidoties līdz 250 — 300 novadiem. Ja apvienojas desmit pašvaldības, tad izpilddirektors ir kādās septiņās vai astoņās, tātad viens aptver vairākas teritorijas.

Galvaspilsētā ir divi miljoni iedzīvotāju un 20 rajoni. Vispirms iepazināmies ar pašvaldības darbu vienā Budapeštas rajonā. Visumā tas notiek līdzīgi mums. Ir vēlēti deputāti, komitejas, izpildvara. Ungārijā īpaši ievēro mazākumtautības vēlmes, pat dod ie-

spēju veidot savu pašvaldību, ja ir noteikts cilvēku skaits. Ungārijā viena šāda pašvaldība izveidota čigāniem.

Visas pašvaldības izvietotas vēsturiskās mājās, saglabājot seno arhitektūru. Toties īsti mūsdienīgs ir aprīkojums sēžu zālē, balsojumiem. Deputātiem paredzētas ložas, žurnālistiem — atsevišķas ložas. Ievērojām izcilo apgaismojumu, ko panāk ar ļoti lielu spuldžu skaitu. Mēs esam taupīgāki!

Arī mazākās pašvaldībās, novados darbs visumā ir līdzīgs. Vienā novadā apmeklējām muzeju. Tajā atspoguļota bijušo pamatiedzīvotāju jasu dzīve, pilsētas vēsture. Redzējām senlaicīgas vīna spiedes.

Ciemojāmies lauku pašvaldībā ar 3000 iedzīvotāju, kas mums gan nešķita lauku pašvaldība. Tā bija ieguvusi Eiropas balvu par ziediem bagātāko pilsētiņu. Tiešām redzējām daudz ziedu un veidojumu no augiem.

Salīdzinot attīstības nodaļas, Ungārijas pašvaldību attīstības nodaļā ietilpst arhitekts, dažādi plānotāji, būvalde — tātad diezgan līdzīgi mums.

Bērnu tiesību aizsardzības seminārā Albānijā

Mūsu VSPC vadītājs ārsts **Valdis Rande** no 11. līdz 14. jūnijam piedalījās sabiedriskās organizācijas **RNC** (būtība — reģionāla sadarbība bērnu aizsardzībai) rīkotā starptautiskā konferencē Tirānā. Lūdzu Randes kungu īsumā pastāstīt par braucienу.

Konferencē piedalījās 27 bijušā komunistiskā bloka valstu pārstāvi no Baltijas, Viduseiropas un Āzijas, un visas ar dalību saistītās izmaksas sedza UNICEF. Galvenās atziņas pēc apspriedes: katrā valstī jāveido bērnu aizsar-

dzības centri, cenšoties aptvert visu teritoriju, arī laukus; jāizstrādā kopīgs rīcības plāns; bērnu tiesību un aizsardzības jautājumi jārisina kompleksi; Rumānijas delegātes aicinājums īpaši rūpēties par čigānu tautības bērniem, kas būtu svarīgi arī mums.

Darba kārtībā bija piesātināta, un pilsētas apskatei varējām atlināt tikai vēlas vakara un nakts stundas.

Albānijā līdzīgi mums piedzīvojuši smagu likteni — Grieķijas, Turcijas, Vācijas un Itālijas apspiestību un komu-

Salīdzināt ir derīgi. Tas pamudina strādāt tālāk.

Līdztekus pašvaldībām nedaudz iepazīnāmies ar galvenajām nozarēm — lauksaimniecību, augkopību, tūrismu.

■ Varoņu laukumā Budapeštā
■ Vīna kiosks no vīna mucas.

Foto no A. Kojro albuma

Protams, nevar nerunāt par vīniem un vīnkopību. Uzbraucām 450 m augstā vīna kalnā. Piekājē gaidīja padomju laikos ražoti *bobiki*, nokrāsoti sarkani, vaļēji. Ar tiem mūs uzveda

iepilda līdzī nēmšanai. Arī pašas pārdotuves bija glīti veidotas, iekārtotas bijušajās vīna mucas. Vīna cenas — no 2 līdz 3 latiem par litru. Tokajietis, ko Ungārijā godā par vīnu karali, gan

nisma jūgu. Valstī pilnībā bijusi aizliegta reliģija, likvidēti ap 2000 dievnamu, pārsvarā mošejas (70% iedzīvotāju ir musulmaņi). Dzīve atjaunojas pēdējos divpadsmit gados, par ko liecina arī tas, ka 700 000 apdzīvotajā galvaspilsētā dienu un nakti noris atjaunošanas un remonta darbi. Pavisam Albānijā ir 3,5 miljoni iedzīvotāju, bet daudzi savulaik ir atstājuši dzimteni. Tirānas galvenā iela ir sakopta, bet jau tuvākajā šķērsielās valda dienviņu pilsētām raksturīgā nekārtība. Bija pat jāuzmanās, kur kāju likt, jo saplaisājušas ietvju plāksnes bija īstas lamatas. Vēl jāpiebilst, ka albāņu valoda pieder indoeiropiešu valodu saimei tāpat kā mūsējai.

Galvaspilsētas centrā līdzīgi mūsu Laimas pulkstenim slejas albāņu pulk-

steņa tornis, kam līdzās atrodas 1968. gadā celts pieminēklis, kas veltīts pirms 500 gadiem notikušām brīvības cīņām. Īpatnējs arhitektūras veidojums ir Tirānas opera. Jauka ir viesnīca, kurā dzīvojam un kurā notika arī konference. Iekšpusi grezno skaists dārzs ar peldbaseinu.

Izdarot īsu kopsavilkumu: šādās tikšanās reizēs ļoti svarīgi ir nodibināt jaunus sakarus un izmantot izdevību atgādināt par savu valsti. Tu centos man atvēlētajā uzstāšanās laikā izdarīt, pieminot arī Dundagu un mūsu topošo bērnu centru.

Uzklausīja Alnis Auziņš

■ Pieminēklis Albānijas brīvības cīnītājiem

Foto no V. Randes albuma

Jauns pagrieziena sociālajā darbā

Ar Dundagas pagasta padomes priekšsēdētāja **Gunāra Laicāna**, sociālās komitejas un deputātu izpratni un atbalstu šogad VSPC budžetā tika iedalīti līdzekļi, lai izveidotu trīs speciālistu sociālo dienestu. Valsts normatīvajos aktos ir noteikts, ka līdz 2008. gadam uz katrēm 1000 iedzīvotājiem jāstrādā vienam sociālajam darbiniekam.

No 22. aprīļa VSPC vada ārsts Valdis Rande. Sociālo darbu pārzina Dace

Bergmane, kas pēc Jāņiem kļūst par īsti profesionālu sociālo darbinieci, beidzot Liepājas pedagoģijas augstskolu. Jaunās speciālistes darbs saistās ar bērniem un ģimenēm.

Par sociālā darba (ar pensionāriem, invalīdiem, vientuļajiem iedzīvotājiem utt.) organizatori strādā visvairāk pieredzējuši darbiniece — Mārite Jurča.

Pirmsskolas izglītības iestādes *Kurzemīte* telpās ar sociālā aprūpētājas Alfas Auziņas izdomu un darboties grībošu

bērnu palīdzību top bērnu dienas centrs *Mājas*.

Visi speciālisti pieņem VSPC telpās katru dienu jums izdevīgā laikā. Neskaidrības gadījumā par sociālajiem jautājumiem varat zvanīt pa telefonu **3232306**.

Mācību gads ir beidzies, un atkal gaidām sabiedriski derīgajos darbos skolēnus, kas šogad no pašvaldības ir saņēmuši brīvu ēdināšanu. Darbiņos varēs iesaistīties no 5. jūlija. Katru rītu pulksten 9.00 skolēnus gaidīsime pie pagastmājas. Darba ilgums — trīs darba nedēļas, katru dienu četras stundas. Lai sko-

lēni septembrī laikus atkal varētu saņemt brīvpusdienas, vecākiem jau jūlija beigās vai augusta sākumā jādeklarējas sociālajā dienestā.

Vientuļajiem pensionāriem ir piešķirts pabalsts malkas iegādei. Tāpat kā katru gadu ir iespēja pabalstu saņemt naudā. Kam nepieciešams, klāt pievedīs malkas atgriezumam (*špriku*) kravu.

Ir arī pārmaiņas mājas aprūpētāju darbā. Aprūpētājiem iesakām ierasties sociālajā dienestā, lai veiktu grozījumus līgumos.

Apsekojot daudzas ģimenes pagastā, diemžēl jāsecina, ka daudzviet līdzte-

kus trūkumam vērojams liels slinkums. Var saprast nabadzību, bet grūti attaisnot nemazgātas dzīvojamās telpas un traukus, nehiģieniskus apstākļus utt., kas ir daudz ģimeņu ikdiena. Dosim pretsvaru trūkumam ar čaklumu!

VSPC darbinieki, kas saistīti ar *zupas virtuvi*, no sirds pateicas z/s *Novakari* īpašniekiem par lielo palīdzību *zupas virtuves* darbības nodrošināšanā!

Priecīgu Jāņus un arī pēc svētkiem labu veselību vēlot — VSPC vadītājs un sociālā dienesta darbinieki

Aizgāja dundadznieks Latvijā tālu

Bagāts cilvēks Jānis Apsītis

Apbrīnoju kolēģus, kas pēc vienas tikšanās reizes ar cilvēku spēj uzrakstīt izsmelošu rakstu. Bet gadās jau arī aprakstu varoņi — īstas medusmaizes rakstītājam. Klausoties *Jāņa Apsīša stāstījuma, uzreiz sapratu — mans uzdevums ir nesabojāt mantu, kas ierakstās diktofona lentē. Protams, te, uz papīra, atspoguļosies nelie-la daļa no lielas, garīgi bagātas personības.*

— Kādas ir jūsu bērnības atmiņas?

— Jaukākie un saulainākie gadi! Aptiekā, pēc tam tā saucamajā *Pufaiķiemā*. Augu vecāku un citu tuvinieku mīlestības apņemts. Man fantastiski paveicās piedzimt īstajā laikā un vietā, īstajā ģimenē. Kļūt tādām, kāds es esmu. Ja būtu iespēja pagātnē kaut ko grozīt, es negribētu mainīt neko. Tie nebija viegli laiki, taču mūsu labsajūtu jau tik daudz neveido aptverošo mantu daudzums. Galvenais ir cilvēki līdzās, vecāki, viņu draugi. Man lieliski paveicās, ka blakus dzīvoja Jānis un Lidija Siliņi, vieni no brīnīšķīgākajiem cilvēkiem, kādus vispār laimējis sastapt. Kopā svinējām dzimšanas dienas, Jauno gadu, Jāņus. Es viņus izjutu kā krusta vecākus, kā cilvēkus, no kuriem mācīties.

Tādu bērnību var tikai vēlēties. Labestība mani ievirzīja turpmākajam. Būtībā jau mēs katrs esam ar savu kodu, tomēr bērnība daudz ko spēj attīstīt vai arī sagraut. Es nedomāju, ka piedzimstot uzreiz kāds ir ar traģiskas personības, noziedznieka zīmogu. Daudz kas ir veiksmes vai neveiksmes sekas, likteņa izvēle. Tie cilvēki, kas apkārt, lielā mērā nosaka mūsu tālāko ceļu.

Vēl man ir fenomenāli laimējis piedzīvot vēsturisko pārvērtību laikus. Agrā jaunībā likās, ka nekas nemainīsies.

— Ka Padomju Savienība ir un būs mūžīga?

— Ja tagad kāds apgalvo, ka viņš toreiz jau zinājis, kā Latvija iegūs brīvību, tad man gribas pasmaidīt. Diez vai pat tik pārliecināts cilvēks kā Einarš Repše toreiz īsti saprata, kā tas var notikt. Bet bērns par to nedomā, viņš bauda dabu, draugus, spēles.

Pusaudža gados man pasaules uzbūve bija skaidra. Iekšējo protestu paudu tā, ka, skatoties sporta pārraides, sāku turēt īkšķi par visām komandām, kas spēlēja pret PSRS.

— Tagad ne mazāko atlieku no tā nav saglabājis?

— Nē. Tagad es reizēm pat esmu par Krieviju. Tas ir kas cits. Turklāt man ir sava un visai plaša pieredze. Vairākums puīšu pavadīja divus gadus padomju armijā, bet es — piecus gadus Ļeņingradas augstskolā. Tur satikos nevis ar praporščikiem, kam astoņi vārdi no desmit ir ar *matu*, bet ar pilnīgi citiem, intelligentiem cilvēkiem. Krustām šķērsām iepazīnu vēsturisko centru. Darbojos Baltijas studentu apvienībā *Baltikum*. Gājām pa Pēterburgu, dziedādami latviešu dziesmas.

Domāju, ka cilvēki pēc būtības ir vienādi. Tā ir īpaša cilvēku daļa, kas spēj radīt, sakopot enerģētisko starojumu sevī, paši no tā baroties un iesvārstīt arī neitrālos.

— Cik apzināta bija jūsu profesijas izvēle?

— Tēvs bija galdniekmeistars, pa vasarām es pats strādāju, iepazīnu koku. Jau bērnībā taisīju koka ieročus. Tā bija sakritība.

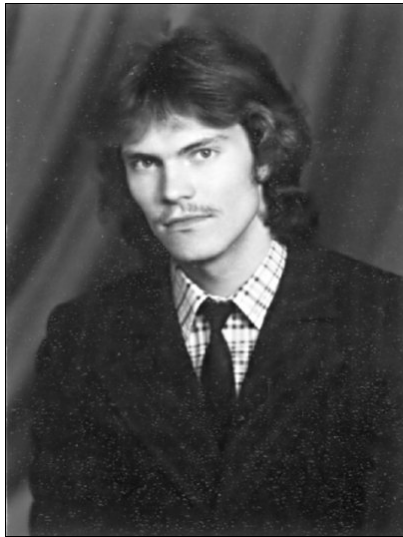
Gribēju iestāties LLA, bet man bija laba liecība un man piedāvāja studēt Ļeņingradā. Bez konkursa, nokārtojot iestājpārbaudījumus Jelgavā. Es piekritu.

Galū galā augstākā mācību iestāde nozīmē tikai prāta treniņu un mērķ-

tiecības attīstīšanu. Zināšanas ir teorētiskas, prakse — tas ir pavisam kas cits. Cilvēku pārsvarā sagaida ikdienišķas lietas. Stratēģiskais, sarežģītais vienreiz ir jāizsmadzejo un tad jāisteno.

— Vai tā arī bija veiksmīga apstākļu kopsumma, ka tapa tas, ko tagad sauc par KUREKSS?

— Piecdesmit procentus nosaka veiksmē, piecdesmit — paša veiksmīga līdzdarbošanās. Veiksme ir tā, ka manā ceļā negadās šķēršļi, ka satieku pareizos cilvēkus — godprātīgus, ne krāpniekus, ka neklūdus, lai gan kļū-

■ Vidusskolas laikā.

Foto no Jāņa Apsīša albuma

dities var ikviens.

Paldies Dievam, man nav bijusi jālauza galva par lielu mantojumu. Esmu ļoti pateicīgs vecākiem par man iedoto garīgo mantojumu, par izkopto loģiku. Mani nekad neietekmēja ar fiziskiem sodiem, vecāki vienmēr vērsās pie manas apziņas. Un tā atkal ir veiksmē.

KUREKSS... Tas arī nenāca pats no sevis. Septiņus vai astoņus gadus strādāju Dundagas MRS, valsts uzņēmumā. Tad nāca pārejas laiks. Daļa cilvēku centās sagrābt pēc iespējas vairāk. Tiem dažiem, kas negribēja tajā piedalīties, vietas neatradās. Bet pat šķietamās neveiksmēs slēpjas sava tiesa filozofisku atziņu, kāpēc tā noticis. Ja spēj no tā mācīties, tas ir ieguvums. Man nesaskaņas ar toreizējo priekšnieku samilza tik lielas, ka dabūju aiziet. Tad man viss iekšā vārījās, bet tagad man jāpasaka paldies. Ja būtu tur palicis, būtu ieguldījis visu enerģiju — un bezcerīgi. Bet man paverās iespēja ar Britu padomes starpniecību piecas nedēļas Anglijā mācīties menedžmenta kursus. Tas mani uzlādēja, pavēra citu redzesloku. Kopā ar brāli nodibināju savu firmu. Darījām visu ko: izplatījām kokapstrādes mašīnas un mehānismus, pārdevām cukuru, benzīnu, ko vien var, lai nopelnītu sākuma kapitālu. Tad atkal gadījās sastapt īstos cilvēkus, un radās ideja par uzņēmumu, ko tagad pazīst kā KUREKSS. Arī fantastiski veiksmīgs laiks! Toreiz kokapstrādes tirgū valdīja pilnīgs tukšums, ar nedaudz uzņēmības un saprāta varēja izdarīt labu uzrāvienu. Tagad tas būtu daudz grūtāk. Stundas neskaitīju. Un atkal — vairākums sastapto cilvēku izrādījās godprātīgi.

Tālāk — viss, kas jāpiedzīvo ikvienā

biznesā. Iekšēja pārkārtošanās. Kad tirdzniecība sevi izsmēlusi, jāsāk ražot. Un tad jau ir kā vāveres ritenī. Tirgotājs varbūt var apstāties, kādu laiku neko nedarīt. Ražotājs tā nevar. Mērogi aug. Pārnestā valodā izsakoties, jāraugās, lai augot spētu drēbes nomainīt. KUREKSS nozīmē *Kurzemes eksports*. To es izdomāju. Šo vārdu var izrunāt visās valodās un reizē tas raksturo mūs — kur atrodamies un ko darām.

— Reizēm lielām personībām mākslā grūti tādēļ, ka šķiet, viss sasniegts, grūti vēl tālāk progresēt. Vai jums ir nemitīgs dzinulis turpināt?

— To, vai mums ir vai nav interesanti, paši vien nosakām. Esmu pašpieietiekams cilvēks, man arī vienatnē nekad nav bijis garlaicīgi. Man pat grūti iedomāties, kā cilvēkam var būt apnicīgi. Ir tik daudz visa kā, ko darīt! Es tagad labprāt nedēļu vai pat mēnesi tikai sēdētu un lasītu grāmatas. Bērnībā veicās ar labu mājas bibliotēku, un, paldies Dievam, nebija datoru un video.

Man ir tāda teorija. Cilvēki tāpat kā nedzīvās pasaules lietas ir dažādi. Ja tā var teikt — ir cilvēki, kas nāk no zemes, ir tādi, kas no uguns, kas no gaisa, no zvaigznēm. Tie, kas nāk no zemes, ir smagnējāki, mazkustīgāki. Tas arī nav nekas slihts, turklāt šiem cilvēkiem nav katrā ziņā jābūt zemniekiem. Runa ir par gara pasauli. Sevi vairāk jūtu it kā no ūdens vai arī no elementiem, kas virs zemes. Man domas brīvi klejo no vienas uz otru, es neieciņķojos uz kaut ko vienu, es spēju pieņemt jaunas vēsmas ar interesi. Un arī tāpēc nav garlaicīgi! Vienmēr pastāv iespēja kaut ko darīt citādi. Virsotni var sasniegt uz vienu brīdi, tas ir viens punkts, pēc tam cilvēks vai nu saredz vēl ko citu, vai sāk slidēt lejā. Man šis jautājums nemaz nav svarīgs. Pat ja es nedarītu to, ko savā praktiskajā darbībā daru, man nerastos interešu trūkums. Ir tūkstošiem virzienu, kuros izpaušties. Protams, ir jautājums — vai uzdrīkstamies, vai noticam paši sev?

— Vai, lai kļūtu par labu uzņēmēju, tāpat vajadzīgs talants, kā, piemēram, lai kļūtu par dzejnieku vai komponistu?

— Pazīstu cilvēkus, kas ar vājiem trijniekiem pabeiguši skolu, bet ir ļoti veiksmīgi biznesā.

— Kas varētu mulsināt viņu pazīņas...

— Biznesa būtība, formula ir ļoti vienkārša. Vai nu kaut ko nopirkt lētāk un pārdot dārgāk, vai kaut ko saražot lētāk un pārdot dārgāk. Jāprot

na. Ja māksliniekam nav Dieva dzirksts, tas ir grūti. Kas ir tā saucamā apskaidrība, atklāsme, kaut vai lielās idejas, kas reizēm iešaujas galvā? Tā ir pieeja Visuma informatīvajam laukam jeb — Dieva prātam. Mēs zinām klasisko nostāstu par Ūtonu. Varbūt viņš gadiem mēdza apsēsties zem ābeles, domādams par gravitāciju. Un tad uzkrīt ābols un nāk apskaidrība. To es pieskaitu brīnumiem. Tie vai nu ir doti cilvēkam, vai nav. Vai 17. gs. cilvēks pats spēj iztēloties planētu kustību un formulēt gravitācijas būtī-

Ja kādam ienāk prātā ģeniāla ideja, vai nebūtu pārāk bravurīgi teikts, ka tas ir viņa paša nopelns vien?

bu bez augstāka spēka labvēlības? Man tas šķiet drusku lielīgi. Mocarts bija visu laiku atvērts skaisto skaņu jomā, nejaudāja visu pierakstīt. Cits ir atvērts praktiskajai pasaulei, vēl citi — vairākām jomām. Ja mums kaut reizēm paveras šī pieeja, tas nav mūsu nopelns.

— Dundagu lietpratēji vērtē kā vietu, kura nav pateicīgākā lauksaimniecībai. Kādas jūs saskatāt pagasta attīstības iespējas? Kā vajadzētu visgudrāk rīkoties pašvaldībai, lai sekmētu uzņēmējdarbību, lai rastos jaunas darbavietas?

— Nedomāju, ka man vajadzētu padomus dot. Protams, zināmi secinājumi ir radušies. Visiem Latvijas laukiem ir kas kopīgs. Iedomāsimies šādu līdzību. Ja cilvēkam nav naudas, viņš savu dzīvokli labākajā gadījumā var kosmētiski izremontēt. Nabadzīgs cilvēks var sakopt apkārtni, būt tīrs, kārtīgs un godājams cilvēks. Bet — tas ir arī viss. Ja ir kāds, kas finansē, tad var darīt lielas lietas. Tā ir arī Dundagas gadījumā. Ja Dundagai piešķirts sakoptākā pagasta nosaukums, tad acīmredzot salīdzinājumā ar citiem pie mums daudz maz valda kārtība. Ja būtu finansējums (un es ticu, ka ne pārāk tālā nākotnē tā arī būs!), tad te daudz ko varētu izdarīt. Pat zemes auglība nav pilnīgs kritērijs. Esmu bijis Īrijā, Norvēģijā. Kas tur no laukiem novāktu akmeņus! Un cik auglīgas ir mūsu jūrmalas smilšainās augšneses? Ja brauc pa Anglijas ceļiem, vējstikls mašīnai ir pilnīgi tīrs. Pie mums — drīz vien pilns ar kukaiņiem.

■ Pie ūdeņiem.

Foto no Jāņa Apsīša albuma

skaitīt, jābūt mērķim un pašdisciplīnai. To spēj daudzi, ja vien ir mērķtiecība. Bieži vien tiem, kam viss viegli nāk, pietrūkst mērķtiecības. Ja talants apvienojas ar mērķtiecību, tad iespējams sasniegt jebkuru virsotni.

Visi mākslas cilvēki, manuprāt, dalās divās daļās. Vieni ir ar Dieva dotu talantu, otri — tie, kas paši izcī-

lava griba, citiem ir zināšanas un nauda, jāmetas kopā! Arī viensētniekiem ir iespēja izdzīvot. Jautājums tikai, vai pilnīgi visu tā var izdarīt. Kaut kādai sadarbībai un sistēmai jābūt, lai būtu drošs par rītdienu.

Latviešu zemnieks ir strādīgs. Es neesmu eiroskeptiķis. Mūs ir uzaicinājuši iestāties loģiski domājošo un darboties prasmīgo cilvēku klubā, un tas mums nāks tikai par labu. Laukiem tiks finansējums, attīstīsies ekotūrisms. Eiropā mīt ap 300 000 miljonu iedzīvotāju, ja gadā tikai viens miljons atbrauktu šurp un katrs atstātu tikai 100 dolāru, kas tie būtu par ienākumiem! Jāmācās būt interesantiem citiem.

— Vai politikā sevi saredzat?

— Cilvēks var doties politikā ar vistīrākajiem nodomiem, bet viņš — viņi — neglābjami nonāk pie īstenības: jāsadarbojas ar citiem, jāiet uz kompromisi ar tiem, kas bijuši vainīgi iepriekšējās bezjēdzībās. Turklāt viens no paņēmieniem ir nomelnot pretinieku. Es ticu, ka *Jaunajam laikam* bija viscēlākie mērķi, bet pretsvars bija par lielu. Es politikā sevi neredzu. Ja es par to izšķirtos, tad par mani varētu teikt, ka esmu nojūdzies.

— Ko jums nozīmē Dundaga?

— Vietas apziņu. Saulaino bērnību un agrīno jaunību. Skolā pastrādātās muļķības un pirmo mīlestību. Šeit taka man nav tikai taka, bet saistās ar noteiktām atmiņām. Ejot pa Dundagu, it kā šķirstu albuma fotogrāfijas. Tās ir manas saknes, un es tās nevaru un negribu apcirst. Notikumi Dundagā mani neatstāj vienaldzīgu. Atmiņas nosaka manu attieksmi.

— Ko jums nozīmē Jāņi?

— Jāņi man vienmēr bijuši vieni no visvairāk gaidītajiem svētkiem. Bērnībā man bija divas atskaites sistēmas, Jāņi un Jaunais gads (Ziemassvētkus tad īpaši nesvinēja). Bet Jāņi man bija pirmajā vietā. Pats esmu Jānis, šķita, manis, mūsu dēļ viss notiek. Mums, bērniem, mamma darīja maizes kvassu, lielie iedzēra kādu alu, sēdējām pie ugunsкура un dziedājām dziesmas. Es arī tagad nespēju iedomāties, ka man Jāņos vajadzētu alkoholu, izņēmot alu. Jāņus esmu svinējis vienmēr, vai lietus, vai auksts. Manī ir saulgriežu sajūta. Tas varbūt saistās ar manas dvēseles pagānisko daļu. Jā, mēs esam kristīti, bet saulgriežu naktī es jūtu savas senās saknes. Man jāsauga saule. Kurinām uguni, lai nēlaustu gaismai pazust. Svarīgs ir arī pirmssvētku laiks — darbi, kas jāpārda, sēta jāsakopj. Es pats nekur prom nebraucu, bet svinu Košragā. Tur ir brīvības sajūta. Vienmēr Jāņus esmu izjutis kā savus svētkus. Gribētu, lai arī manas bērnības būtu līdzīgas noskaņās.

— Kas jums ir lielākie vaļasprieki?

— Gleznot un muzicēt. Es tās saucu par skaņu un krāsu meditācijām. Rezultāts ir otršķirīgs, process ir galvenais. Pēc tā jūtu lielu iekšēju nepieciešamību.

— Kas jūs sarūgtina?

— Daudz kas. Kā daudzus — ikdienišķi sūkumi, piemēram, nelaikā pārplisusi riepa. Bet tas nav nopietni. Grūti pateikt... Īsti arī negribētu atklāties. Dzīve iemācījusi drusku piesargāties.

— Un kas īpaši iepriecina?

— Bērnu veiksmes. Mācībās vai kādā nozarē, ko viņi izvēlējušies, pat paši nelielākie panākumi, sevis pārvarēšana. Arī tas, ka pats spēju sevi pārvarēt un izdarīt to, ko agrāk neesmu varējis.

Alnis Auziņš

Ne no maizes vien

Jautāsim?

Jautājumus daudz uzdod bērni**b**ā. Tad viss ir tā vērts, lai izzinātu, izprastu, izpētītu, lai tiktu tuvāk. Vienu laiku bērnam visa izziņa notiek aptaustot un pagaršojot. Kad izrādās, ar to ir par maz, tad palīdz acis un ausis. Krietni vēlāk, kad par maz ir arī ar to, bērns apgūst grūto un sarežģīto pieaugušo valodu: skaņas, vārdus, izteiksmi, žestus — visu, lai turpinātu izziņu vēl dziļāk. Tad parādās arī jautājumi.

Pieaugušo attieksme, pacietības daudzums un spēja klausīties nosaka to, cik tālu bērns turpinās izziņu. Vecāki var likt bērnam *aizvērties*. Vecāki var *izslēgt* bērna izziņu. Vecāki var padarīt to neinteresantu. Tad bērns izaug augumā, bet izziņas kārē dziļumā neiet; viņš tā arī paliek starp mašīnītēm un lellītēm to izturības “izziņā”.

Tajās reizēs, kad vecāki palīdz bērnam formulēt jautājumus, kad cenšas izprast iemeslus — kādēļ viņu bērns ir nonācis pie tādiem secinājumiem, kad cenšas izprast bērna nodarbes un izpausmes, atbilstoši kā-

dām Dievs viņu bērnu ir apdāvinājis, kad cenšas ieklausīties, kāda ir Dieva griba pie šīs savas radības, tad vecāki var vadīt savu mīluli tik būtiskajā izziņas procesā. Bieži ir gadījies redzēt, kā vecāki paši ir spiesti mācīties ģeometriju, algebru, svešvalodas līdz ar bērnu, jo tad tā ir vienīgā iespēja, kā uzlabot bērna sekmes skolā. Tas pats attiecas uz Dieva izziņu. Tātad ļoti svarīgi ir bērnos ieklausīties. Kad bērns mums ko jautā par Dievu, vai spējam viņa jautājumu uzvert nopietni? Vai bērna nejautāšana jau nav signāls, ka bērns ir nonācis pie slēdziena: “**Manējie** šajā jomā

Svētki dvēselei un garam

Par labu un vajadzīgu tradīciju kļuvušas Dundagas evaņģēliski luteriskās draudzes dienas — nopietnas un garīgi piesātinātas.

Sestdiena. Svētīga tā diena, kas iesākta ar lūgšanu. Rīta lūgšanu baznīcā vada draudzes mācītājs Armands Klāvs. Kopējas garīgas pārdomas, kopējas brokastis un spēku saņemšana skaistiem svētkiem dienas garumā. Par to, lai viss izdotos, rīkotāji sākuši domāt jau divus mēnešus iepriekš.

Iesākumā bija vārds, teikts Svētajos rakstos. Nav teikts, kas bija pēc tam — mūzika vai krāsa. Draudzes dienu plānā rakstīts — mūzika. Sabīles mūzikas skolas jaunie ērģelnieki, draudzes bijušās ērģelnieces Lias Štrodahas audzēkņi, kā mazi eņģeļiši aplidojuši skanīgās bazūnes. Jaunākajai septiņi gadi, vecākā mācās mūzikas skolas 4. klasē. Pamišus ar ērģeļmūziku — draudzes koris Sandras Cirveles vadībā. Dzied izlīdzināti skaisti, dzirdamas vairākas klātpienākušas balsis.

Krāsām jāgaida nākamā diena, kad paredzēta tikšanās ar mākslinie-

ku Māri Subaču, Jura Rubeņa grāmatu ilustratoru. Bet izstādi var aplūkot jau sestdien. Par M. Subača zīmējumiem var teikt: punktiņš, punktiņš, komatiņš, domu zīme, riteniņš, iznāk maziņš cilvēciņš. Mazais cilvēks, tāds kā mēs, kas meklē Dievu — kā gaisu, kā ūdeni — un pie kura noliecas Varenais Dievs, un cilvēciņš nemaz nespēj tam noticēt. Bet tā ir! Arī šajās dienās caur darbīgo luterāņu draudzi un radošajiem ciemiņiem Varenais ir noliecies pie mums, lai mācītu, kā būt brīviem no verdzības paštēlam un stāvoklim sabiedrībā, no savstarpējā sacensību drudža, kā atvērties paša vienreizībai, vajadzībai sevi dvēseliski pilnveidot. Bez naudas ir slikti, bet vēl sliktāk, ja nauda kļūst par elku. Elkiem ir tukšs vidus, — šādi uz kāda sava darba uzrakstījis mākslinieks Subačs.

Līdzīgas domas šķetina Luterakadēmijas docētājs Rolands Eima-

neko nejēdz!” Cik nopietnus spriedumus spēj izdarīt bērns, ja vien mēs to sadzirdam!

Kāds 14 — 15 gadus vecs zēns reiz jautāja: “Mammu, kādēļ tu tik daudz laika pavadi prom no mājām?” Mamma atbildēja: “Es strādāju!” — “Kāpēc tu strādā?” — “Kā — kāpēc? Lai nopelnītu naudu!” — “Kāpēc tev ir vajadzīga nauda?” — “Kā — kāpēc? Muļķīgs jautājums! Lai mums viss būtu!... Lai mēs varētu atpūsties!” Bet bērns klusībā nosprieda: “Visu dienu vajag **tā mocīties**, lai vakarā dažas stundas varētu **atpūsties**... Vai pieauguši visi ir tādi muļķi, vai man vienam tikai tādi patrāpījušies?”

Kad pusaudži saka mums: “Visa tā jūsu reliģija ir vienas vienīgas *pupu mizas*! Tas, ar ko jūs nodarbojaties baznīcā, ir vistīrākais idiotisms!” — gribas bērnam kliegt, likt apklust. Tā ir viena ērta iespēja. Bet ir arī cita. Var jautāt: “Draugs, saki, kā tu pie tāda slēdziena nonāci? Tas ir tik interesanti!” Un šāds jautājums mums atvērs bērna pasauli. Mīlestības un patiesas intereses pilns jautājums

nis. Pēc ļoti prasmīgi un aizrautīgi novadītas diskusijas klātesošie nonāk pie atziņas, ka īstais prieka avots ir miers. Otra diskusiju tēma — atgādnē būt atvērtiem Kristum un būt mācekļiem.

Tad — tikšanās ar žurnāla *Vides Vēstis* veidotajiem. Arī Dundagā ir šī, savu ceļu ejošā žurnāla cienītāji, un varbūt pēc tikšanās viņu pulciņš pieaugs.

Laiks *Luterāņu stundai*. Uzzinām, ka tas nav tikai radioraidījums, bet misija, kas pirms gadsimta radusies Amerikā. Tagad tās evaņģēlisti darbojas 57 valstīs. Misija rīko seminārus un koncertus, reizi gadā Rīgā — kinoforumu, izdod kristīgu literatūru, piedāvā tālmācību, iznomā videofilmas. Arī mums iespēja līdz vēlai naktij dažas noskatīties, turklāt vairākas filmas un laiku paliek draudzes rīcībā. Mājīgā draudzes kanceleja vedina uz domu šo vietu padarīt par savdabīgu kino klubuņu, kur mājas apstākļos ik pa laikam noskatīties vērtīgas kinolentes. Vēl vēlā vakarā kancelejš uzkavējas dažādu paaudžu un visu Dundagas kristīgo konfesiju pārstāvji.

Pirmā diena noslēdzas ar svētbri-

izglābusi tavu dzīvību.

Bezvējaina diena. Pilnīgs miers. Tikai putnu čalas un tāla mašīnas rūkoņa. Viegla vēsma ieplūst sejā, neradot nekādas pārmaiņas. Bezvēja laiks ir pilns pārdomu. Kas nāks, kad stiprs vējš tevi atkal pūtīs uz priekšu? Vai varbūt atkal? Ir brīži, kad grimsti, kad vējš lēni un liegi tevi rauj prom no laimes. Tas tevi ierauj burzmā, kurā aizmirsti pats sevi un ļaujies nevaldāmai pūļa ietekmei. Un šis vējš ir tiešām auksts. Taču aukstumu tu sajūti tikai tad, kad tavus matus purina silts, maigs vējelis. Un tad sirdī ieplūst laimes izjūta, ka esi atkal sajutis sevi. Esi atgriezies pie sava Es.

Es vēroju mazas vējdzirnaviņas. Vējš tās lēni griež, liekas, tik vienmērīgi. Taču ātrums palielinās. Nemanāmi, taču palielinās. Tas atgādina to, kā bērns izaug un sākas trakojošie jaunības gadi. Laikam tāds laiks pienācis arī man. Nejūtu, cik lieki izlietoju savu laiku. Dzīvoju tikai sev. Saprotu, ka tas nav labākais veids, kā dzīvot, bet... Kam gan ir viegli mainīties? Ar laiku... Es mainīšos, kad viss mainīsies. Bet pašlaik ir svarīgi sadzīvot ar vēja ātrumu savā dzīvē un nepazust pūlī, kā tas ir noticis ar daudziem.

Stiprs vējš, lietus. Ātrais, bezveidīgais vējš ir tuvāks manai sirdij nekā mierīgs vējš. Es varu dzīties neapdomīgā skrējienā, sajust, kā lietus lāses rit

vienmēr kaut ko atver, ja tikai gribam otru pieņemt ar visu dvēseli.

Arī Jaunajā Derībā ir daudz jautājumu. Tikai 4 evaņģēlijos vien ir ap tuveni 390 jautājumu. Tas kaut ko nozīmē. Ko? To, ka tas nav teksts, kuru pietiks iemācīties no galvas. Tā nav tikai un vienīgi mācība. Tas nav tā, kā Dievs nosēdinātu cilvēku skolas solā un tad teiktu: “Nu tad tā! Klausies! Es izstāstīšu, kā viss ir īstenībā.” Par laimi, Dievs daudz jautā. Jautājums arī nozīmē risku, ka atbildēs tev to, ko neesi gribējis sagaidīt. 390 jautājumi — pietiek pa vienam katru dienu visu gadu! Papētiēt šos jautājumus! Jautājumi Jaunajā Derībā ir tik daudzveidīgi kā visa mūsu dzīve.

Daži piemēri.

• Kā var piedzimt, vecs būdams? (Jņ. 3:3)

• Kur mūsu pašu galdnieka Jāzepa puikam tāds spēks un gudrība? (Lk. 4:22)

• Sabatā taču nedrīkst strādāt? (Lk. 6:9)

• Kāpēc Tu esi mani pametis?

di un pateicību.

Svētdiena. Draudzes dienu rīkotājiem un vadītājiem rīts sācies jau astoņos. Pēc tam Bībeles stundā kopā ar mācītāju A. Klāvu grupa dažādu konfesiju kristieši turpina apspriest sestdien iesākto tēmu par lūgšanu. Liela daļa ierodas uz dievkalpojumu vienpadsmitos. Svētkus kuplina tālu ceļu mērojušī Aknīstes draudze, un tās mācītājs Andis Lenšs kopīgi ar mūsu A. Klāvu svinīgi vada svētdienas dievkalpojumu. Tāpat kā iepriekšējā dienā svētku noskaņu lieliski rada Dundagas meiteņu ansamblis — dzidras ir balsis, lieliski skan Rutas Rozenbergas flauta.

Tūlīt pēc dievkalpojuma klausāmie kristīgo dzejnieci un mākslinieci Rutu Štelmaheri. Dziļi pārdzīvotas atklāsmes pārtop krāsainos tēlojumos. Vai var pateikt vēl labāk: “Runāt nerunājot”? Radošo dzirksti tālāk pārņem dzīvespriecīgais Aknīstes draudzes mācītājs ar ģitāru, kopā ar saviem jauniešiem nodziedot brīnišķīgu dziesmu. Kas autors? — kāds klausītājs jautā. Neesot zināms. Izrādās, ka autore sēž tepat līdzās — Ruta Štelmahere! Tas izraisa vispārēju jautrību un aplausus.

(Mk. 15:34)

• Kas no Dundagas var nākt labs? (Jņ. 1:46)

• Kur tuvākais veikals? (Jņ. 6:5)

• Jautāt var par piederību Meistarām. (Jņ.18:17)

• Nodevību var pārvērst jautājumā. (Jņ. 21:15)

• Var bezcerīgi jautāt par patiesību, kad tā stāv acu priekšā. (18. :38)

• Var jautāt ar dzīvu interesi. (Mt. 16:15).

Interesanti ir Bībelei pieiet no jautājumu puses. Kā jautā? Ko atbild? Vai atbild? Kā atbildē atklājas jautātāja patiesie nolūki? Vai vispār jautā? Varbūt jautā, negaidot atbildi? Varbūt jautā ar nicinājumu? Ar pazemojumu? Vai varbūt ar viltību? Ko jautājam mēs? Ko jautā mums citi? Kā? Kāpēc mēs tik maz jautājam saviem bērniem?

Armands Klāvs,
Dundagas ev. luteriskās draudzes mācītājs

Armands Klāvs,
Dundagas ev. luteriskās draudzes mācītājs

Pienākusi kārta Mārim Subačam. Skatītāji daudz taujā, beigās vēl lūdz turpat visu acu priekšā kaut ko uzzīmēt. Šie zīmējumi paliek kā dāvana Dundagas draudzei, tāpat vēl vairāki citi mākslinieka darbi.

Tikmēr jau aparatūru novietojūši ciemiņi no Ventspils luterāņu draudzes. Čigānu ansambla *Ceļš pie Dieva* koncerts pulcē pilnu dievnamu. Tā drīzāk ir slavēšana, aizrautīga un dedzīga, iekustinot arī sākumā atzīrogo publiku. Gaiši un priecīgi izskan koncerts un draudzes dienas. Gandarīti ir tālie viesi, dalībnieki, klausītāji, rīkotāji.

Prieks, ka šie svētki ir garīgi piepildīts notikums, kas pacilā dvēseli un iesaista visus Dundagas iedzīvotājus neatkarīgi no viņu konfesionālās piederības, ticības vai neticības. Jauki, ka Dundagā ir vieta kā tuksnesī oāze, no kuras smelt spēku visam gadam. Paldies luterāņu draudzei! Lai jums spēks, izturība un Svētā gara klātbūtne arī nākamgad!

Velga Eizenberga,
Dundagas katoļu draudzes vecākā

Izlaidumā

Vidusskolas divpadsmito izlaidums iegāja vēsturē. Par godu centralizētajiem eksāmeniem uz rezultātiem jāgaida vairāk nekā mēnesis, tāpēc 19. jūnijā *stiprus papīrus nesaņēma neviens beidzējs. Bet izlaidumu taču nepārlikti! Meijām jāizsmaržo jūnijā.*

Puiši un meitas svētku tērpos, priecīgs satraukums, direktora, klašu audzinātāju un vecāku laba vēlējumi, un ziedi, zied, ziedi... Pa vidu skan *Žaļo piparu* un pašu laimīgo beidzēju skanīgās balsis, turklāt divpadsmitie arī asprātīgi *dzīvās bildēs* izspēlē savu gājumu no bērnu autiņiem līdz pilngadībai. Paldies visiem, kas šo izlaidumu sarūpējuši, un vēl jo vairāk visiem, kas audzinājuši, pastrostējuši un neuzkrītoši virzījuši mūsu lolojumus līdz viņu dzīves pirmajam lielākajam sliekšnim!

Svinīgās daļas noslēgumā — Dundagas himna, ko šoreiz var dziedāt līdzī kāds vectētiņš, kas ir šīs dziesmas vārdu autors. Tad — fotografēšanās un balle.

Nākamajā rītā dzirdu meitu spriest: “Mana bijusī klasesbiedrene Laura... Cik savādi skan!” Tā ir. Bet cik ātri šīs izjūtas pāries!

Alnis Auziņš

Manas dvēseles lidojums domās par vēju

(Vairas Kamaras rosināti, *devītie* savas pārdomas, noslēdzot vienu dzīves posmu, pieskaņoja vienotai tēmai — *Vējš*. Lūk, kādas meitenes izjūtas — asinātas, nepieķemmētas, spilgtas un literāri spožas. Tās izskanēja arī izlaidumā.)

Šajās rindās ir iekļautas manas dvēseles izjūtas dažādos mirkļos pēdējās nedēļas laikā. Tā ir kā dienasgrāmata, tikai bez datumiem un citām nevajadzīgām lietām. Ņemiet par labu. Līga F.

Vējš. Nav viegli to raksturot. Reizēm lēns un mierīgs, citreiz neapdomīgi ātrs. Arī vējš, kas pūtis mani uz priekšu, ir bijis dažāds. Skaidrā dienā, paveroties tieši saulē, tu neapjaut, ka nāks kāds, kas šo mieru pārtrauks un iesāks ceļojumu tumsībā, kuram galu ieraudzīt nav viegli. Taču esi iepazinis skaidro, un tevī mīt cerība, ka vēl nāks dienas, mierīgas un spožas. Rudenī vējš tavā sejā var iesviest lapu kā cerību... Un var jau gadīties, ka šī viena cerība ir

Temuļa Jāņu piedzīvojumi

Pagasta centrā, kaut arī kopumā sa-
koptā, diemžēl joprojām sastopamas
atsevišķas netikamas parādības. Iespē-
jams, visos gadījumos vainojams Te-
muls. Nepārbaudīts fakts

Zīmējusi Sandra, rīmējusi Sinla

Visa laba nezālīte, līgo, līgo,
Kas plaukst Temuļ' dārziņā(i), līgo.
Dižnātrīte, balandiņa, līgo, līgo,
Vārpatiņa, suņuburkšķis, līgo.

Temulītis, jauns' puisītis, līgo, līgo,
Pa centriņu slaidi brauca, līgo.
Nočīkst bremzes, piestājot(i), līgo, līgo,
Nokūp dūmi aizlaižot(i), līgo.

Ak tu, Temuļ' stīvumiņu, līgo, līgo,
Valsts svētkos(i) uznākdam(i)s, līgo.
Nevarēja karodziņu, līgo, līgo,
Pie mājiņas izsakārti, līgo.

Lai bij' vaļa, kam bij' vaļa, līgo, līgo,
Temuļ' suņiem, tiem bij' vaļa, līgo.
Kad gribēja, ciemos skrēja, līgo, līgo,
Kad patikās, mājās nāca, līgo.

Starptautiska uzvara!

Dundagas vidusskolas absolventi
Toms Upners un Reinis Zumbergs
starptautiskā konkursā Aliante 2004
ieguvuši 1. vietu! Apsveicam!

Konkursā par NATO piedalījās Če-
hijas, Lietuvas, Latvijas, Ungārijas,
Polijas, Rumānijas un Slovākijas sko-

lēni. Pirmajā kārtā atbildes bija jāsa-
gatavo mājās. Labākie sacentās finālā
Vroclavā (Polija). Balvā uzvarētāji —
Toms, Reinis un vēl četri viņu ko-
mandas biedri — saņēma braucienu
pa dažādiem NATO objektiem Eiropā.

Una Upīte

Zīmē un mālē Dundagu

Pagasta centra iedzīvotāji pamanī-
ja **jauniešus, kas no 12. līdz 22. jūni-
jam sēdēja uz ielām, zālienos, sētās
un zīmēja**. Nu jau ierasts, ka Rīgas
Dizaina un mākslas vidusskolas 1. un
2. kursu audzēkņi mācību gada beī-
gās atbrauc pie mums plenērpaksē.

Rīgas meitenes teica, ka Dundaga
esot ļoti skaista, šeit esot daudz, ko
zīmēt. 21. jūnijā pils mazajā zālē va-
rēja apskatīt skolēnu zīmējumus un
gleznojumus — Dundagu svešinieku
redzējumā.

Una Upīte

Ātrāk, augstāk, spēcīgāk!

Sacensības Vandzenē

5. un 6. jūnijā Talsu rajona 12.
sporta spēļu sacensību noslēguma
posmā dundadznieki piedalījās 10
sporta veidos. Sekmīgākās bija abas
volejbola komandas. **Una Sila, Andra
Grīvāne, Ilona Tālberga, Liene Žida-
va un Aldis Felts, Jānis Zingniks,
Kaspars Kristiņš, Matīss Peipiņš** izcī-
nīja čempiona titulus. Jāpiebilst, ka
vīri pēdējā ļoti spraigā spēlē uzvarēja

mājiniekus.
Atzinība Balķīšu un Grīnišu ģime-
nēm, kas sekmīgi piedalījās ģimeņu
stafetēs.
Vēlu veiksmi un panākumus vi-
siem mūsu sportistiem, kas gada ga-
rumā aizstāvēja pagasta godu visos
12 sporta spēļu sacensību posmos!

Edvīns Klēvers

Jaunie šahisti Jelgavā

10. jūnijā dundadznieki aizvadīja
draudzības sacensības ar Jelgavas jau-
najiem šahistiem (paldies Gunāram Lai-
cānam par braucamo!). Pirmā šaha mā-
cību gada noslēgumā mūsējiem atkal
stājās pretī pieredzē un šaha kvalifikā-
cijā nedaudz pārāki pretinieki. Šoreiz
vislabākās sekmes **Didzim un Raivim
Pabērziem** (attiecīgi 4 un 3,5 punkti no
6). Trešo labāko rezultātu no dundadz-
niekiem uzrādīja **Mārcis Freiverts** (3
punkti). Īpašs prieks par Raivi un Mār-
ci. Raivim nedaudz nepaveicās kvalifi-

kācijas sacensībās martā, bet pavasara
mēnešos puisis ir progresējis. Tāpat uz-
slava Mārcim, kas trenējas tikai trešo
mēnesi. Nedaudz vājāk par spējām šo-
reiz nospēlēja Jurgis Remess un Arnis
Sirkels (pa 2 punktiem) un mūsu jau-
nākais dalībnieks Edgars Pabērzs (1
punkts). Tagad jāizanalizē kļūdas un
jādodas vasaras atpūtā. Paldies pui-
šiem, viņu vecākiem un visiem atbalstī-
tājiem!

Alnis Auziņš

Eiropas čempionātā karatē

Deviņgadīgais Jānis Baumanis 26.
jūnijā Zalcburgā (Austrija) piedalījās
Eiropas čempionātā.
Jānis ar karatē nodarbojas jau no 5
gadū vecuma un dara to ļoti cītīgi. Kā
pastāstīja pats jaunais sportists, diez-
gan daudzi Dundagas puikas aizrāvu-
šies ar karate, bet vēlāk pametuši. Tā-
pēc arī treneris Oskars Kiseļevs pār-
traucis braukt Dundagu, un tagad Jānis
trīsreiz nedēļā mēro ceļu uz Talsiem.
Čempionātā piedalījās ap 30 jauno
karatistu no Talsu rajona. Dažādās ve-

cuma grupās vairāki mūsējie ieguva
godalgotās vietas. Jānim gan pirmajā
tik nopietnā pārbaudē, sacenšoties 9
līdz 11 gadīgo turnīrā, abās cīņās nācās
atziēt vairāk pieredzējušo pretinieku
pārākumu. Taču puisis ir ļoti priecīgs
par iespēju salīdzināt spēkus ar ārzem-
niekiem un cer uz labākiem panāku-
miem turpmāk. Jānis ar mammu teic
paldies pagasta deputātiem par brau-
ciena finansiālo pabalstīšanu!

A.A.

Liels paldies Dundagas uguns vīriem! Paldies Jānim un Zandai par
operatīvu rīcību, Gatim ar savu komandu, čaklajām palīdzēm Vēsmai,
Birutai un Unai, paldies Aldonim un Gunāram par materiāliem!

Pateicībā Rīta un Edvins Zemtīņi

Valdis Indrišonoks pārliecina

5. jūnijā, turpinoties ziedojumu akcijai baznīcas jumta re-
montam, Dundagas evaņģēliski luteriskajā baznīcā klausījāmie
Valda Indrišonoka koncertu.

Reklāmas spēku apliecināja visai
kuplā skaitā ieradušies Talsu jaunieši.
Dievnāmā redzējām arī Dundagas
jauniešus, kam tuva Indrišonoka mūzi-
ka, kā *Žaļo piparu* dalībnieku ģirtu Jan-
bergu, kas pats atskaņo populāru Val-
da dziesmu. Tagad bija izdevība saī-
dzināt ar oriģinālu dzīvajā izpildījumā!

Iespējams, ka mūsdienīgos ritmos
ieturētā nebūt ne klusākā mūzika

vienlīdz dziļi neaizkustināja visas klau-
sītāju paaudzes, toties Valda runātais
gan, šķiet, nevienu neatstāja vienaldzi-
gu. Viss bija īsts un no sirds — ne teo-
loģiskas sastingušas frāzes, bet paša
pieredzē izsecinātas domas, kas, ma-
nuprāt, ir cienījamas, runājot par ik-
vienu nopietnu tematu. Neatlaidīgi
rosinot klausītājus jautāt, ciemiņam
mazliet izdevās iekustināt pastingo

Top bērnu dienas centrs

Jā, lai nu top! Mēnesis cītīga darba
un šāda statistika: 1) 5 spaiņi tapešu
līmes; 2) vismaz 10 l dažādas toņu eļļas
krāsas; 3) simtiem tapešu aplīšu, trij-
stūrīšu, zvaigznīšu un saplēstu tapešu
gabaliņu (vienai sienai pielīmēti apmē-
ram 800 dažādas krāsas aplī); 4) apmē-
ram 30 remontmeistaru, sākot ar Robī-
ti, kas 5 dienas centās no sevis dabūt
nost krāsu šķīdinātāju smaku (lai kādu
neaizmirstu, šoreiz vairs neminēšu ne-
vienu, vēlāk visu meistarū vārdus uz-

rakstīsim uz sie-
nas).
Kopā tas veido
nelielu centru bērniem, kas mājvietu
radis vienā no bērnu dārza korpusiem
aiz bibliotēkas. Darba vēl daudz, lai
līdz rudens lietavām būtu silta vieta,
kur sagaidīt autobusu, pamācīties, sa-
tikt draugus, sasildīties pie krūzītes
piparmētru tējas, tikt uzklautam. Ko-
pīgi esam iemācījušies priecāties par
katru dāvāto tapešu rulli un krāsas
bundžu, audumu atgriezumiem, koka
sprungulišiem, kas raisa izdomu bēr-
nos un pat pieaugušajos. Piemēram,

Biezpiensieriņš, pepsikola, sērkociņš un ola

28. maijā Dundagā ciemojās Talsu
tautas teātris ar izrādi *Biezpiensieriņš,
pepsikola, sērkociņš un ola*.
Sen pie mums nebija redzēts teā-
tris, tāpēc ar lielu sajūsmu un cerībām
gāju uz tautas namu. Tā kā galvenās
darbojošās personas bija nosaukumā
ietvertie priekšmeti (izrādē dzīvi, ar
savām domām un jūtām), kas cīnījās
ar slikto peļutēvu (šajā lomā varējām
vērot mūsu pašvaldības policistu An-
dri Kukuti) un viņa ģimeni, tad, manu-
prāt, izrāde bija mīļa un jautra. Lugas

autors visai asprātīgi bija izmantojis
dažādus teicienus un vārdu spēles,
trāpīgi attiecinot tos uz galvenajiem
varoņiem un viņu izjūtām.
Lai arī tas nebija profesionālais te-
ātris, tas bija pārsteidzoši labs
(daudzās mazpilsētās ir labi amatier-
teātri). Uzreiz bija redzams, ka cilvēki
nedzīvo pirmo dienu uz skatuves. Pal-
dies talseniekiem, režisorei Ziedītei
Začestai, lugas autoram Uģim Segli-
ņam un apmēram 40 skatītāju!

Una Upīte

3. jūlijā Dundagas svētki

10.00 Jampadracis tirgus laukumā:
svētku atklāšana; dziedāšana, dāncō-
šana kopā ar folkloras kopu *Talsi*,
umurkumurs; citas tirgus izdarības.
12.00 *Es mācēju danci vest* (pie bēr-
nu dārza *Kurzemīte*). Dejo *Dun-dang* un
Pūņu deju kolektīvs.
13.00 Pūtēju orķestra *Talsi* sveiciens
Dundagai (pie vidusskolas).
13.30 Pasākums bērniem (pie *Kurze-
mītes*): breika demonstrējumi, izstāde
Mans mīļākais dzīvnieciņš, diseniķe; pie-
pūšamā pilsēta.
14.30 Mazliet nenopietnas sporta
sacensības visiem sportot gribētājiem
(vidusskolas stadionā).
16.00 Dundaga senajās pastkartēs
un bildēs (vidusskolas semināru tel-
pā).
17.30 Dundagas vidusskolas teātra
pulciņa izrādes (Kalnadārzā — salīņā)
21.00 Svētku noslēgums parka es-
trādē: loterijas *Pie mums vislabāk* izlo-
ze, *Dundagas laipnākā pārdevēja* un *Dun-
dagas patīkamākā veikala* sumināšana,

Dziesma manai Dundagai, Dundagas
amatiereteātra *Ainiņas iz dzīves*
Nakts zaļumballe kopā ar Andri
Skuju
24.00 Svētku uguņošana
Visu dienu piln apskatāmas Dunda-
gas mākslas un mūzikas skolas un Rī-
gas mākslas un dizaina vidusskolas
audzēkņu izstādes

AICINĀJUMS

Mazie dundadznieki, ja jums ir mīļi
dzīvnieciņi, par kuriem rūpējieties,
piedalieties izstādē!

Visi, kam ir drosme un vēlme dzie-
dāt *Dziesmu manai Dundagai*, zvaniet pa
tālr. 3237859 vai 9141121 Santai līdz 1.
jūlijam!

Visus, kam ir ko pārdot, laipni gai-
dām ar savu preci 3. jūlijā tirgus lau-
kumā.

31. jūlijā Sportiskākais Dundagas uz-
ņēmums.
22.00 Zaļumballe. Spēlē grupa *Vem-
bi*.

publiku. Pēc koncer-
ta jaunieši labprāt
iegādājās mūziķa
jaunākos ierakstus.
Trais ieguvums
jumta remontam bija
kādi Ls 15, taču šāda
pasākuma vērtība nav tikai naudā mē-
rāma. Paldies visiem pēdējā mēneša
ziedotājiem un īpaši lielākās summas
pārskaitītājam Igoram Skokam —
Ls 1000. Jumta atjaunošanai joprojām
nepieciešami līdzekļi. Priecāsimies par
katra labas gribas cilvēka ziedojumu.

Alnis Auziņš

ideja veco un nelietojamo tualetes po-
du pārvērst par puķu podu!

Mīļš paldies visiem, kas līdzējuši
ar ierosmēm, lietām un pabalstījuši ar
ziedojumiem. Paldies pacietīgajām
māmiņām, kas nav bārušās par pār-
krāsotām bikšu starām un matu šķip-
snām, un Valdim Randem par gruntī-
gu līdzī domāšanu.

Joprojām priecāsimies par ide-
jām, kā šādas telpas radoši piepildīt un
izmantot. Rudenī gaidīsim ciemos. Pi-
parmētru tēja jau žāvējas.

Alfa Auziņa, Glābiet bērnus
Dundagas nodaļas koordinatore

No 5. jūlija līdz 5. augustam
pagasttiesas priekšsēdētājam
Dainai Dēvītai atvaļinājums.
Steidzamos gadījumos
vērsties pie Ritas Podkalnes.

Veselības un sociālās palīdzības centrā jauni tālrunu numuri

Vadītājs	3232304
Grāmatvedība, statistika	3232303
Ārsti, māsas	3232305
Sociālie darbinieki	3232306

Ella Avota	(1913)
Velta Papane	(1933)
Žanis Auziņš	(1927)

«Dundadznieks» Nr. 6 (30) 2004. gada jūnijs.

Dundagas pagasta padomes izde-
vums, iznāk reizi mēnesī, reģistrāci-
jas Nr. 000702696

Redakcijas adrese: Pils iela *Līkā*
muiža, Dundaga, LV 3270.
Redkolēģija: Gunta Abaja, Alnis
Auziņš (redaktors, tālr.: 1-3232252,
epasts: alnis@dundaga.lv), Ēriks
Bērzkalns, Sandra Dadze, Anda Felša,
Uldis Katlaps, Gunārs Laicāns, Aivars
Miška, Rīta Zemtīņa.

Publicētie materiāli ne vienmēr
pauz redakcijas vai izdevēja viedokli.
Par datu pareizību atbild tos snieguši
amatpersona, citos gadījumos — rak-
sta autors, intervijās — arī intervēja-
mais. Pārpublicēšanas gadījumā lū-
dzam atsaukties uz «Dundadznieku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā.
Metiens: 500 eks.
Internetā: www.dundaga.lv/avize